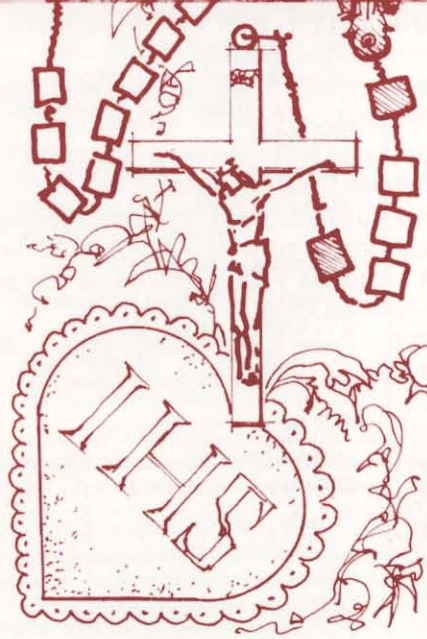
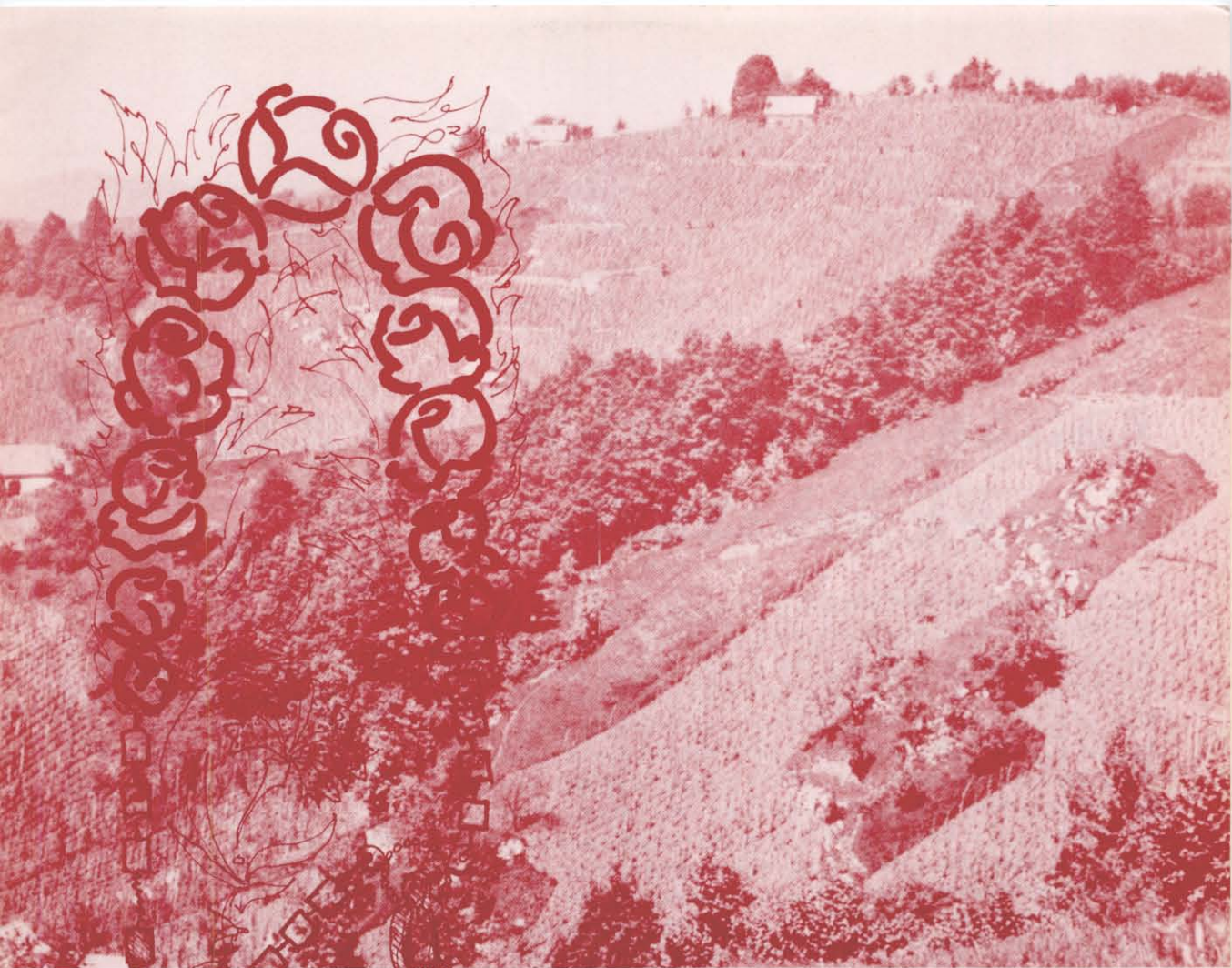

OKTOBER — 1986

THOUGHTS

LETO 35

misli

— stran 285

Tudi s kislim obrazom

se da smejati ... — stran 288

ljanju naše skupne vere.

Veliko vzrokov imamo, da smo ponosni na papeže našega stoletja, ne nazadnje na našega sedanjega svetega očeta. Bog je dal svoji Cerkvi resnične vodnike, može, ki so imeli velik

Naslovna slika: Trška gora pri Novem mestu je znana po svojih lepih vinogradih in dobri dolenski kapljici...

LETNIK se kar hitro bliža kon-

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena,

PAPEŽEVA POT MED NAMI:

CANBERRA

Ponedeljek, 24. novembra

3.15 pm — Letalo s papežem pristane na RAAF Base, Fairbairn. — Papeža pozdravijo na letalu cerkveni predstavniki in organizatorji obiska. — Po prihodu z letala ga pričakajo Governor - General in Lady Stephen in Prime Minister Hawke s soprogo. — Vojaški pozdrav z 21 strel.

3.55 pm — Odhod v National Exhibition Centre, Mitchell.

4.35 pm — Prihod tja.

4.50 pm — Daritev svete maše.

7.15 pm — V Government House

7.45 pm — Uradni sprejem pri Governor-General.

8.05 pm — V Parliament House.

8.20 pm — Uradni sprejem pri Prime Ministru in sestanek z njim. — Vladni sprejem.

9.30 pm — Odhod na Apostolsko nunciaturo, Red Hill.

9.35 pm — Prihod tja.

Torek, 25. novembra

8.20 am — Sprejem predstavnikov diplomatskih misij na Apostolski nunciaturi.

9.15 am — Odhod na RAAF Base Fairbairn.

9.40 am — Prihod na letališče.

Ob slovesu ga pozdravijo Governor-General s soprogo in Prime Minister s soprogo.

10.00 am — Odhod za Brisbane na RAAF Boeing 707.

BRISBANE

Torek, 25. novembra

11.00 am — Pristanek na International Terminal,

Brisbane Airport — Pozdravi ga Governor za Queensland in Lady Campbell ter Premier Bjelke-Petersen s soprogo.

11.15 am — Odhod na Queen Elizabeth II. Jubilee

vpliv na rast dobrega v svetu. Ko se za to Bogu zahvaljujemo, se ob tem spomnimo, naj bi se tudi vsak izmed nas potrudil za svoj vpliv na dobro v svetu. Za to pa je potrebno iskati moči pri istem viru, kjer jo zajema papež: v svetem pismu, v molitvi, v veri v Jezusa, v Eucharistiji.

V Avstraliji živimo oddaljeni od večine dežel na svetu. Papež nam bo prinesel razsežno vizijo celotne, vesoljne Cerkve. Če bomo s pazljivostjo sprejemali njegove besede, bomo mogli razširiti našo lastno vizijo Cerkve. Bolje bomo znali ceniti, kakšen zaklad imamo v svoji veri, ki nam nudi čudovite človekove vrednote. Potem bomo svojo vero še bolj upoštevali.

Sprejmimo našega svetega očeta s prijaznostjo, z veseljem in s ponosom, hvaležni za čas milosti, ki nam je podarjen z njegovim obiskom.

Avstralski škofje, dne 1. oktobra 1986

[Signature]

Sports Centre, Nathan.

12.00 — Prihod. Obisk skupin bolnih in prizadetih.

12.40 pm — Z avtom obkroži glavno areno centra.

12.55 pm — Srečanje z novinarji

1.10 pm — Vrnitev v zakristijo.

1.30 pm — Prihod na stadion — Daritev svete maše.

3.45 pm — Odhod v City Hall.

4.10 pm — Sprejem pri županu Atkinsonu in soprogi — Kratek nagovor in blagoslov z balkona nad trgov (King George Square).

4.30 pm — Odhod na International Terminal brisbankega letališča.

5.05 pm — Prihod na letališče.

5.15 pm — Odlet za Sydney na RAAF Boeing 707.

SYDNEY

Torek, 25. novembra

7.35 pm — Prihod na sydneyško (Kingsford-Smith) letališče. — Pozdravijo ga Governor za NSW in Lady Rowland ter Premier NSW Unsworth s soprogo.

7.50 pm — Odhod na Sydney Cricket Ground.

8.15 pm — Prihod tja. Obkroži z avtom areno. — Udeležba pri mladinskem srečanju in nagovor mladini.

9.30 pm — Odhod z avtom v St. Mary's Presbytery.

9.45 pm — Prihod tja.

Sreda, 26. novembra

8.00 am — Sprejem voditeljev judovske skupnosti.

8.30 am — Odhod: Moore Park.

8.45 am — Prihod tja. S helikopterjem na Blacktown Showground.

9.15 am — Prihod tja.

9.20 am — Z avtom do Transfield Ltd., Seven Hills.

9.50 am — Prihod tja, Nagovor industrijskim delavcem.

11.05 am — Z avtom do helikopterja.

11.10 am — S helikopterjem do Moore Parka.

11.30 am — Prihod tja

11.35 am — Odhod z avtom do Sydney Opera House (via George Street).

12.00 — Prihod na preddvorje, Sydney Opera House, z razgledom na Sydney Harbour.

12.15 pm — Prihod v Concert Hall. Srečanje zosebami različnih redov.

1.15 pm — Odhod v St. Mary's.

1.30 pm — Prihod tja. Srečanje z avstralskimi škofi.

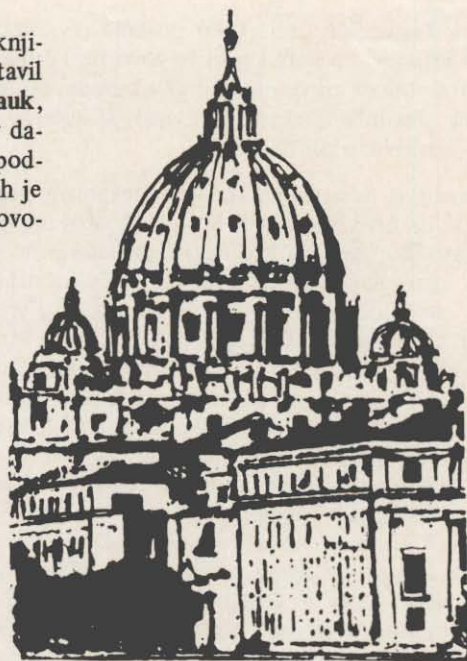
4.15 pm — Odhod z avtom na univerzo (Sydney University), Glebe.

4.30 pm — Prihod tja. Nagovor predstavnikom avstralskega visokega šolstva.

Nadaljevanje papeževe poti
je na strani 260.

ZNANI italijanski novinar **Vittorio Messori** (njegova knjiga o Jezusovem življenju je izšla tudi v slovenščini) je postavil kardinalu **Ratzingerju**, prefektu kongregacije za verski nauk, nekaj osnovnih vprašanj glede vere in stanja teologije v današnjem času. Intervju, objavljen v reviji "JESUS", je spodbudil številna razmišljanja. Ponatiskujemo odstavke, ki jih je objavilo argentinsko "Duhovno življenje", kjer kardinal govori o prenovi in krizah v današnji Cerkvi.

KRIZE V DANAŠNJI CERKVI

Kaj pomeni beseda "prenova" Cerkve? – Kardinal odgovarja: "Če razumemo prenovu kot korak nazaj, je to nekaj nemogočega. Cerkev gre naprej, k dovršitvi zgodovine, s pogledom, uprtim v Gospoda. Vendar menim, da smo se pretirano odprli svetu in preveč pozitivno ocenjujemo agnostični in ateistični svet, zato moremo govoriti tudi o krizi."

Krizo čutimo predvsem na štirih področjih.

Najprej je **KRIZA VERE V BOGA**, Očeta Stvarnika. Nekateri teologi poudarjajo predvsem Jezusovo človeško naravo, morda iz strahu, da ne bo Oče zasenčil Sina. Odklanjajo Boga, pred katerim bi morali klečati. Ljubše jim je govoriti o partnerstvu, razmerju prijateljstva, o odnosih skoraj med enakimi. To je odnos človeka s človekom Jezusom. Odklanjajo idejo Očeta Stvarnika. Prvo mesto dajejo evolucionizmu, medtem ko ostaja na robu razmerje med vero v stvarjenje in naravnimi znanostmi. In vendar bi morala biti vera v Boga, ki ustvarja in iz katerega vse izhaja, temeljna resnica, iz katere izhajajo vse druge razodete resnice.

Prav tako je čutiti tudi **KRIZO V CERKVI KOT SKRIVNOST**. Vse bolj nekateri poudarjajo Cerkev le kot človeško ustanovo. Njeni člani naj bi jo organizirali svobodno, pač kakor bi jim bilo všeč, po trenutnih potrebah. Mnogi so pozabili, da je Cerkev ustanovil Kristus – da je torej božja ustanova, dana ljudem na poti k odrešenju. Če izgine ta temeljna prvina, izgubi Cerkev svoje pravo poslanstvo. Brez te nadnaravne vizije Cerkve, ki ima svoje korenine v Bogu, se postavi pod vprašaj tudi kristologija. Takoj ko postane Cerkev zgolj človeška struktura, postane tudi evangelij samo človeško delo.

Omeniti gre tudi **KRIZO VERE V DOGMO IN V MORALNI NAUK CERKVE**. Cerkve ne predstavlja samo učenjak ali velik teolog, temveč vsa krščanska skupnost. Pojavljajo se razne "šole", različni načini kateheze in raznovrstni poskusi, ki se stalno spreminjajo. Nekateri katehisti ne učijo več katoliške vere v vsej celoti, temveč jo hočejo prikrojiti običajem in trenutnim razmeram, da bi se tako najbolj ujela z njihovo kulturo. Tako izginja vera, kakor smo jo prejeli. Jedro nauka Cerkve in pravega krščanskega življenja mora ostati: vera, zakramenti, deset božjih zapovedi in očenaš. Današnja teologija, meni kardinal Ratzinger, se osredinja predvsem na nauk o odrešenju in s tem povezanim osvobojenjem. Povsod naglašajo potrebo po osvoboditvi: v Latinski Ameriki predvsem družbeno, v Evropi in Severni Ameriki pa iščejo osvoboditev od krščanske npravnosti, še posebej od tradicionalnega pogleda na spolnost. Osvoboditev izpod evropskega kolonializma iščejo v Afriki in Aziji. Te sredobežne težnje prihajajo predvsem iz krogov evropskega izobraženstva (znano je, da so zametki "teologije osvoboditve" v Parizu in Nemčiji), ki hočejo na drugih področjih uresničiti svoje uto-pije.

Nazadnje naj omenimo še **KRIZO VERE V SVETO PISMO, TAKO, KOT GA BEREMO V CERKVI**. Z razvojem zgodovinsko-kritičnih metod razlaganja svetega pisma se je ustvarila stvarnost, neodvisna od Cerkve. Cerkev pa brez svetopisemske osnove lahko postane le zgodovinski, naključni proizvod, ne več

Cerkev Jezusa Kristusa. Tako postane res samo človeška ustanova, o kateri smo že govorili. Pa tudi sveto pismo brez Cerkve ni več božja beseda, temveč le skupek številnih zgodovinskih virov, iz katerih se črpa to, kar se pač zdi koristno.

Boleče je spoznanje, da je v nekaterih predelih Evrope in Afrike kot tudi Sovjetske zveze in Amerike, katoliški nauk že kot neki tujek, nekje na stranskem tiru glavne poti življenja. Splošni dejavniki krize so določeni z obstoječo kulturo. V Evropi je čutiti v teologiji kakor tudi nasploh neko mrtvilo, neko mlačnost. V Severni Ameriki postaja krščanstvo pravi tujek v razkošnem, porabniškem in uživaškem slogu. Tu je zelo težavno pokazati krščansko moralo kot pravo in primerno tudi za današnji čas. Teologi večkrat v izbiri, ali biti v nesoglasju z družbo ali v nesoglasju s Cerkvijo, izberejo nesoglasje z namenom Cerkve. V Afriki in Aziji naglašajo vprašanje neizobraženosti. Čeprav se sliši protislovno, vendar bolje kaže stanje v vzhodnih deželah, kjer je vera samo tolerirana ali celo uradno preganjana. Zdi se, da je v teh deželah vera bolj trdna. V današnjem svetu, kjer so različne oblike ateizma splošen pojav, se zdi, da je še najbolj nevaren prav marksizem, je dejal Ratzinger, to pa zaradi svoje filozofske strukture in moralnih namenov. V marksizmu se je judovski mesijanizem spremenil v preroštvo, v tuzem-

ski mesijanizem brez Boga. Ljudskim množicam hoče vlti upanje predvsem v tuzemsko kraljestvo svobode.

Zelo veliko se piše danes o vprašanju "teologije osvoboditve". Kardinal Ratzinger govori, kako težko je vzpostaviti dialog s teologi Južne in Latinske Amerike. Ti teologi poudarjajo revolucijo, ne povedo pa, kaj bo treba narediti po njej. Na prvo mesto postavljajo boj zatiranega razreda, kot orodje za vzpostavitev nove, brezrazredne družbe. Dialog z njimi je zapleten predvsem zato, ker vsak poseg cerkvenega učiteljstva označijo takoj kot nezaupanje, ali pa ga že vnaprej ocenijo kot poseg tistih, ki se niso odločili za zatirani razred. Cerkveno hierarhijo označijo kot "gospodarje" v razmerju do revnih.

Žalostno je videti, nadaljuje kardinal Ratzinger, kako utopično in malo krščansko mislijo tisti, ki hočejo ustvariti novega človeka in nov svet le s spremembo družbenih struktur. Jezusov evangelij je sporočilo svobode in tudi moč osvobođenja, a na prvem mestu od suženjstva greha. Cilj te svobode je svoboda božjih otrok. Taka svoboda pa logično vključuje tudi osvoboditev drugih zaslužjenosti: družbene, gospodarske, kulturne in politične narave. Evangelij nas spodbuja k preoblikovanju zemlje, ustvarjanju pravice, vendar vedno s pogledom, uprtim v božje kraljestvo, ki ni od tega sveta.

TABOR
na
Gorenjskem

PAPEŽEVA POT (s strani 258):

5.30 pm — Odhod z avtom na Randwick Racecourse.
5.45 pm — Prihod tja.
6.15 pm — Daritev svete maše.
8.15 pm — Odhod z avtom do St. Mary's Presbytery.
9.00 pm — Prihod tja.
Četrtek, 27. novembra
8.00 am — Odhod z avtom do Qantas Jet Base Sydney (Kinsford-Smith) Airport.
8.30 am — Prihod tja.
8.40 am — Odlet za Hobart na RAAF Boeing 707.

HOBART

Četrtek, 27. novembra

10.25 am — Pristanek na hobartskem letališču. — Pozdravilo ga Governor Tasmanije in Premier Tasmanije Gray s soprogo.
10.35 am — Odhod v Hobart, Mt. St. Canice, Sandy Bay.
11.15 am — Prihod v Wilson Training Centre, Mount Canice. Pozdravi ga Mr. T. Kay, Manager. — Srečanje in nagovor skupini brezposelnih.
11.55 am — Malica in kratek počitek.

1.50 pm — Odhod na Elwick Racecourse, Glenorchy.
2.10 pm — Prihod tja.
2.40 pm — Daritev svete maše.
4.55 pm — Odhod z avtom na hobartsko letališče.
5.25 pm — Prihod tja.
5.35 pm — Odlet za Melbourne na RAAF Boeing 707.

Za ostala mesta, kjer se bo med nami ustavil papež, bomo njegov spored objavili prihodnjič.

Francišek in gobavec

NEMIRNO je bilo mlado Frančiškovo srce, kakor je nemirna pred kratkim ujeta ptička ter zbegano ter plašno išče izhoda in prostosti. Vsa nemirna je bila duša, kakor bi slutila bližino novih, neznanih, velikih dogodkov. Pripeli so tovariši mimo hiše, postali pod oknom, klicali in vabili ga; a Francišek se ni maral oglasiti. Ko so odpeli dalje v mesto, je sklonil glavo na prsi, zakril si lice z obema rokama, dolgo in nape-to premišljeval: "Kaj je to, kar mi govori v srcu noč in dan in mi ne da miru ne v bedenju ne v spanju?"

Razmišljal je dolgo, z nemirrom in bolečino v srcu. A venomer mu je hodila duša v nekakem krogu, v neprodirni temi in ni mogla najti prave poti, ne izhoda iz kroga, kakor blodi otrok, ki je v temni noči zašel in ne ve ne kod ne kam.

Ko ni mogel nikjer zazreti prave poti, nikjer zve-zde, ki bi mu pokazala smer in pot, je po dolgem iskanju in premišljevanju pokleknil pred dragoceno raz-pelo na steni – lastnina Frančiškove matere Pike je bilo, pri poroki ga je dobila v dar in spomin od mate-re. In na trdih tleh klečec je molil in vzdihoval iz glo-bočine vznemirjeno iščočega srca: "Moj Bog in Go-spod, pokaži mi ti, kod in kam. Povedi me ti na pra-vo pot!"

Ne redkokdaj je pred Križanim klečec zadremal, ker je bila duša vsa utrujena od iskanja, telo vse zbiča-no in križano od nemira in hrepenenja.

Kar je nekega dne Francišek zapustil domačo hišo in se napotil iz mesta. Namenjen je bil v cerkvico sve-tega Damijana na hribčku, četrť ure zunaj mesta. Po-moliti je nameraval ondi in prositi za razsvetljenje in srčni mir pred podobo križanega Gospoda, naslikano na debelo desko, deska pa je bila po razpetem telesu Gospodovem izrezana v podobi križa.

Prav posebno zaupanje je imel Francišek do te preproste, a zgovorno žive podobe. Pa je zadnje čase, čase nemirnega iskanja in srčnih bojev, pogostoma za-hajal v to cerkvico ter tam po dolge ure, po cele pol-dneve preklečal in klical k Bogu za razsvetljenje duše, za mir srca.

Ni pa šel iz mesta naravnost k Svetemu Damijanu, ampak se je namenil tja po ovinku, po cesti dol v rav-nino in od tam na hrib. Že je stopil ves v misli potop-ljen dol v polje, med zeleneče njive, sadovnjake in

travnike, kar je nepričakovano zaslišal od strani ne-kod trpeč glas: "Pa so me res vsi zapustili? In tako naj tu segnijem in umrjem zavržen in samotен, brez člo-veške in božje pomoči in tolažbe?"

Obupno trpeče besede so Frančiška zdramile iz zamišljenosti. Vznemirjen in zmeden se je ozrl v stran, od koder jih je bil zaslišal. Pa je zagledal na trati med cesto in bolnišnico krucigerov – križenoscev, kjer so se usmiljene duše žrtvovale postrežbi najbednejših med bednimi, gobavcem, ležati enega teh bolnikov.

Frančišek je postal. Neodločen je stal nekaj tre-nutkov na mestu; hud boj sta bojevala v njegovem sr-cu stud pred strašno boleznijo in sočutje s trpečim človeškim bitjem.

Pa je zmagalo prirojeno viteštvo in Frančiškova mi-losrčnost. Odločno je stopil s ceste in šel proti bol-niku.

Gobavec je že opazil prihajajočega mladeniča. Mo-ral ga je poznati, ker mu je že od daleč stegal roke naproti ter ga jokaje prosil: "O Francišek, gospoda Bernardona sin, usmili se me vsaj ti, pomagaj mi!"

Frančišek se je proti volji zgrozil, ko je določneje pogledal naproti mu moleči roki. Bili sta v resnici strašni. Široki rokavi umazane bolniške obleke so zdrknili bolniku, ko je dvigal roke, čez lakti dol do ramen skoraj; in Francišek je videl, kako sta polni gnojnih bul in uljesov in odprtih, okrvavljenih ran. Prsti so bili na desni roki nabrekli, otekli, da so štrleli daleč drug od drugega in jih bolnik niti upogniti niti pregibniti ni mogel. Na levi so mu bili že povsem od-gnili in odpadli, da je štrlela roka navzgor kakor kra-stava, strašno razjedena palica.

Groza in stud sta stresala Frančiška. Pa se je junško premagoval ter se bližal nesrečnežu. A čim bliže je prihajal, tem težje je dihal. Vse ozračje naokrog je bilo zasmrajeno in zastrupljeno z gnilobo, ki je izpuhtevala iz bolnikovih ust in ran.

Dasi se ga je lotevala omotica, se je Frančišek siloma premagoval. Toda ko je stal pred bolnikom in je razločno in od blizu videl njegovo strašno lice brez nosa, brez ustnic, vse razjedeno in raztrgano, mnogo strašnejše kakor lice kakega mrliča, se je skoraj zgrudil. Popadel ga je tak gnus, da je začutil bodočo bolečino v prsih in v drobovju in je moral proti volji izpljuniti. In stresla ga je taka nepremagljiva groza, da se je obrnil in je zbežal z vso naglico kar počez čez polje in po ostrem kamenju med oljkami gor proti cerkvi svetega Damijana. Pač je slišal za seboj tožee, obupne klice na pol mrliča, a razločeval ni, kaj kliče in vzdihuje, tako naglo in nevzdržno je hitel.

Drhteč, poten po vsem telesu od groze in gnusa, ki sta mu vzvalovila srce do globočin, je prisopel v cerkvico. Na mestu kjer navadno, pred podobo Križanega, je pokleknil na hladni tlak, a tik ob steni, da se je mogel z glavo in vsem gornjim telesom nasloniti ob zid.

Dušilo ga je v grlu, da je le s težavo dihal. Ni mogel začeti moliti in zdelo se mu je, da se mu bo kar zavrtele v glavi in bo po dolgem padel na tla.

V teh silnih bolečinah in kakor bi upal, da se bo tako poprej in laže otrešel grozotne prikazni bolnika, ki jo je še vedno gledal pred seboj tako jasno in strašno kakor prej na polju, je na pol zamižal. Upal je tudi nekako podzavestno, da se bo tako poprej umiril in se mu bo srce tem prostee, tem veseleje dvignilo v višave, duša se mu bo globlje potopila v brezna božjih skrivnosti.

Tako na pol mižé je upiral pogled v podobo Križanega.

Nenadoma pa se mu je po vseh žilah, po vsem telesu razlila čudna vročina, še bolj strašna in bolj boleča kakor poprej ob pogledu na bolnika. Počasi, kakor jih ne bi prav upal odpreti, je odpiral oči in venomer upal, da se moti, da ga vara vid. A je strmeč in z grozo spoznal, da ni prevara, ampak strašna resnica: Gospod na križu je od temena do prstov na nogah udarjen z gobami! Obraz mu je razjeden in razoran, da ni več podoben človeškemu obrazu, nos odgnit, ustnice kakor s silo odtrgane, da se vidijo izmed okrvavljenih ostankov zobje, prav kakor pri gobavcu spodaj pred bolnišnico. Na levi roki so že odpadli vsi prsti, da štrli roka tja po deski kakor s krastami posejana, vsa razrezana, okrvavljena palica. Oči pa zro izmed ran in bul dol nanj, na pol proseče, na pol očitajoče in neskončno, neskončno žalostno.

Frančišek je ves vzdrtel, malo da se ni zgrudil

nezavesten na tla. A je čutil, da omedleti ne more in ne sme, ampak da mora vztrajati pred Gospodom, priča Njegovega ponižanja in Njegove bolečine. Rad bi spet zaprl oči, povsem stisnil veke, da ne bi videl ničesar; pa jih ni mogel! Moral je strmeti v podobo razdejanja in bolečin. Spregovoril bi bil rad, zmolil najgorečnejšo molitev, polno ljubezni in kesanja, prosil rad Gospoda iz globočine srca odpuščanja. Toda jezik mu ni bil pokoren; kakor kepa svinca mu je ležal v pol odprtih ustih; ne ene besedice ni mogel izgovoriti.

Kar je zaslišal tih, neskončno žalosten in obenem čudovito mil glas in ni prav vedel, ali mu govorita srce in vest ali res trpeči Zveličar s križa: "Vitez hočeš postati, o Frančišek, pa si tak slabotnež in strahopetnik!"

"Grešil sem, o Gospod, odpusti mi!" je hotel vzklikniti Frančišek. A je vzdihnilo le srce, brez glasu in brez besede.

Gospod pa je gledal s podobe vedno enako: na smrt žalosten, na pol očitajoče, na pol proseče.

"Frančišek," je zaslišal Frančišek spet glas in spet ni jasno vedel, ali mu res govori na križ razpeti Sin božji, ali nemirno srce, očitajoča vest. "Frančišek, ali ni najsijajnejše viteško zatajevati in premagovati samega sebe? Ali ni najlepša, najvišja plemenitost biti brat ubogim, zaščitnik zatiranim, tolažnik in pomočnik trpečim?"

"Je, Gospod! Grešil sem zoper njo in Tebe, o Gospod – usmili se me!" je hotel pritrditi Frančišek, se spovedati in na glas zaprositi odpuščanja. A je prosilo samo srce, zakaj iz ust ni bilo glasu.

Videl pa je Frančišek, kako oči gobavega Gospoda zro vanj predirno in vroče, vendar že znatno mileje.

In spet je zaslišal glas in zdaj je čutil in vedel čisto zagotovo, da govori Gospod s križa, ne samo vznemirjeno srce in ranjena vest: "Kar koli ste storili najmanjšemu mojih bratov, ste meni storili."

Tedaj je v trenutku, kakor na ukaz mogočne čarobne besede, padla s Frančiška tista težka otrplost, ki mu ni dala ne ganiti se ne spregovoriti in vzklikniti. Zrušil se je pred Gospodom v prah, udaril s čelom ob kamniti tlak in ječé, z žgočo bolečino v srcu zaprosil: "Moj Bog in moj Gospod, kako sem te zatajil! Odpusti mi, moj sladki, zame trpeči Jezus!"

Kar je začutil v sebi silno, zmagovito moč. Skočil je na noge, stopil z mladostno prožnostjo in ognjevitostjo k oltarju, se zavihtel s hrepenenjem velike ljubezni na oltar, objel z obema rokama križ in gobavca, pritisnil lice k njegovemu vsemu razjedenemu licu, nemirne prsi k njegovim v gnilobnih in krvavečih ranah zevajočim prsim. Močil je njegov trpeči obraz s solzami in govoril šepetaje, kakor govori svoje vroče skrivnosti najvišja ljubezen, ki se boji glasnih besed,

ker bi nemara ranila z njimi skrivnost sladke skrivnosti: "Moj sladki Jezus, moj trpeči Gospod, kako te ljubim, ljubim . . ."

Ves prerojen je prišel Frančišek čez nekaj časa iz cerkve. In je hitel med oljkami dol v polje, kakor bi se mu silno mudilo. Oči so mu že od daleč iskale po polju, nemirno in vroče, kakor bi se čezvse bal, da bolnika ne bi bilo več tam.

A ko ga je zagledal, se je razveselil bolj srčno, kakor če bi bil nepričakovano našel velik zaklad. Skoraj tekel mu je naproti, poklonil se mu je globlje kakor v prejšnjih časih najuglednejšim mestnim gospodičnam in ga poprosil: "Odpusti mi, brat moj ljubljeni, zakaj hučo sem grešil zoper Boga in tebe. Skaži mi milost, da ti smem biti ne brat, ampak hlapec in strežnik." In je objel gobavca, kakor je bil malo poprej objemal gobavca pri Svetem Damijanu, in mu je vroče in ljubeče poljubljil razjedeni, gnijoči obraz.

Tako nepričakovana je bila siromaku ta ljubezen bogatega in uglednega meščanskega mladeniča, da ni vedel in mogel reči drugega, kot da je venomer ves zavzet vzdihoval: "Ali, Frančišek, gospoda Bernardona sin, kako to, kako to meni . . . najubožnejšemu?"

Toda Frančišek kar ni maral slišati besed, s katerimi se je bolnik skušal ubraniti njegove prekipevajoče ljubezni. Pohitel je v bolnišnico in čez kratko prinesel tople vode, brisačo, mazil in dišav. Nalil je dišav v vodo in je jel umivati bolnika, kakor umiva srečna ljubeča mati svojega nežnega prvorojenca, brisati mu skrbno in previdno rane, maziliti jih z dehtečimi mazili. Kakor bi opravljajal najlepše, najprijetnejše delo na svetu, mu je sijalo in sevalo lice v sreči in veselju.

Bolnik je jokal in se smejal. Iz trpljenja in iz veselja je govoril Frančišku, kakor bi govorila mati ljubljenu otroku: "Ali, Frančišek, kako to, da strežeš ti meni? Glej, zbolíš . . . zbolíš še ti, in kaj poreče potem gospod Bernardone, kaj plemenita gospa Pika? Prekolneta v svoji žalosti mene . . . Pusti me, Frančišek, naj umrjem samoten in zapuščen . . . Pusti me, ti moj dragi . . . moj mili . . ."

Zmagal ga je jok, da ni mogel govoriti, zmagala ga je Frančiškova ljubezen, da se ni mogel ustavljati in braniti.

Do večera je stregel Frančišek bolniku, pogovarjal se z njim kakor z najbolj ljubljanim prijateljem, pel mu francoske in domače pesmi. Ko je padalo sonce po poševnem nebesnem oboku že na vrhove Apeninov, ga je nežno vzel v naročje, ponesel v bolnišnico in položil v posteljo.

Bolnik utrujen od veselja, izmučen od govorjenja, joka in smeha, a tudi prerojen od blagodejne kopeli, je čutil, da se ga loteva spanec, ki je sicer tako plašno bežal pred njegovimi bolečinami in od njegovih oči. Pa je dvignil očiščene roke proti Frančišku in ga za-

prosil: "Blagoslovi me, Frančišek, otrok božji, blagoslovi me, preden odideš!"

Frančišek je pokleknil ob bolniku, dvignil beli, mali roki, ju razprostrl čez bolnika in kakor ves prešinjen z močjo in toploto Duha božjega je vzkliknil razvnet in vroče: "Blagoslavljam te, kolikor morem blagoslavljam ti in bolj kakor premorem. Blagoslovi te naj dobrotni Bog! Gospod ti naj podeli svoj mir, brat moj!"

Bolnik se je jokaje križal. Med poltihiim ihtenjem je zadremal, kakor zadremlje otrok v materinem naročju.

Ves srečen je odhajal Frančišek iz bolnišnice. Pa ni nameril koraka proti mestu in domu, nazaj proti Svetemu Damijanu je šel.

Duhovnik še ni bil zaprl cerkvice. Frančišek je vstopil poln veselja v srcu.

Mrak je že polnil kapelico. A iz mraka se je svetilo Gospodovo obličje, kakor bi gorelo ono in ne večna luč. Gospodove oči pa so zrle na Frančiška tako polne ljubezni in dobrote, da je Frančišek zadrhtel od sladkosti, se zgrudil na tlak in venomer donavljal: "O moj dobri, moj sladki Jezus, kako te ljubim . . . kako te ljubim!"

Šele pozno ponoči se je vračal Frančišek v mesto, vračal kakor od močnega vina omamljen.

Prebedel je vso noč, vso noč se pogovarjal s svojo dušo in Bogom.

Tisto noč ga je roka Gospodova v plačilo za njegovo zatajevanje in njegovo ljubezen prišla s slako močjo in ga vodila od tedaj vse življenje, kakor vodi mati svojega najljubšega otroka.

In od tega dne in od te noči je bil Frančišku vsak gobavec brat in gospod, Frančišek pa vsakemu služabnik in suženj zaradi ljubezni božje.

Svetovni komunizem

v številkah

AVGUST
HORVAT
(Svobodna
Slovenija)

VEČKRAT se piše in govori o zatonu komunizma. Trditev je upravičena, v kolikor se tiče njegove učinkovitosti kot družbene ideologije, predvsem ko se polasti oblasti. Kot se niso uresničile Marxove napovedi glede kapitalizma in bodočnosti svetovnega sveta, prav tako komunizem dosedaj še ni nikjer pokazal, da je zmožen uresničiti svoje obljube. Ne more se pa isto trditi glede njegove ekspanzije. Polastil se je oblasti v 24 državah, ki štejejo skupaj 1.626 milijonov prebivalcev ali 36,7 odstotkov prebivalcev sveta.

Z nesmiselnim oboroževanjem, predvsem Sovjetske zveze, pa ogroža svetovni mir in sožitje med narodi in državami. Podpira levičarska gibanja in terorizem z leve in desne.

ČLANSTVO V KOMUNISTIČNIH STRANKAH

Do druge svetovne vojne, ko je v večini komunističnih strank prevladovala konspiracija, je bilo težko ugotoviti vsaj približno število njihovih članov. Po končani vojni, ko je bil v številnih državah komunizem priznan kot legalna stranka, te številke niso več tako velika tajnost. Tako se je v prvi polovici leta 1985 lahko sestavila približna statistika o članstvu v komunističnih strankah križem sodobnega sveta za leto 1984. Po kontinentih je ta pregled naslednji:

Celina	Prebivalstvo v tisočih	Članov kom. partije	v %
Afrika	307. 260	216. 335	0. 07
Amerika	630. 215	640. 418	0. 10
Azija	2, 658. 247	46, 021. 104	1. 73
Evropa	816. 816	34, 431. 135	4. 21
Oceanija	18. 700	1. 100	0. 005

Skupaj: 4, 431. 238 81, 310. 092 1. 83

Komunistične stranke in njihove sopotniške organizacije imajo v svojem članstvu le 1,83 odstotka svetovnega prebivalstva. S tem še ni rečeno, da so vsi marksisti že člani komunističnih strank in to iz različnih razlogov. Nekateri hočejo ostati prikriti, ker jim tako narekuje okolje v katerem živijo, družbeni položaj in mnogo drugih razlogov. Za Združene države Amerike pravijo, da je na državnih in privatnih univerzah med profesorji zgodovine približno deset tisoč prepričanih marksistov, a velika večina ni včlanjenih v komunistični stranki.

Ne sme se prezreti tudi dejstva, da vsi člani komunističnih strank niso prepričani komunisti. Nekateri imajo člansko izkaznico zaradi prisile, drugi zaradi oportunitizma in podobno.

Z ozirom na celine obstajajo tudi velike razlike glede legalnosti komunističnih strank in zastopstva v zakonodajnih zbornicah po demokratičnih državah.

AFRIKA

Izmed petnajstih držav, ki jih je zajela statistika, je komunistična stranka ilegalna v šestih, priznana pa v devetih in med temi zadnjimi v petih na oblasti. Najmočnejša je v Mozambiku, kjer je v stranko vpisanih kar 10 odstotkov prebivalstva.

V državah, kjer imajo komunisti oblast v svojih rokah, opozicija ni dovoljena in so vsa mesta v poslanskih zbornicah njihova. V ostalih so v manjšini, v Maroku imajo dva poslanca od 306, v Riunione šestnajst od petinštirideset, v ostalih pa nobenega.

AMERIKA

Na ameriškem kontinentu je komunistična stranka ilegalna v sedmih državah, v vseh ostalih pa priznana. S pomočjo prevare se je polastila oblasti na Kubi in v Nikaragvi.

Vse mandate v zakonodajni zbornici ima samo na Kubi, v Nikaragvi 61 od 96, v Ekvadorju 2 od 71, v

Vir: *Comunismo internazionale, Aggiornamenti sociali*, št.12, 1985, str.789-794.

Gvatemali 11 od 41, v Guayani 10 od 65, v Martini-
ca 4 od 41, v Mehiki 14 od 400, v Peruju 2 od 60, v
Venezueli 3 od 195, v ostalih državah pa nobenega.

AZIJA

Ta kontinent šteje največ prebivalstva. Komuni-
stična stranka je ilegalna v trinajstih državah, v osta-
lih pa je priznana. Na oblasti je v Afganistanu, Kam-
bodži, na Kitajskem, v Severni Koreji, Laosu, Mon-
goliji, Jemenu ter Vietnamu in kot diktatura ima tam
v parlamentih vse mandate. Nekaj zastopnikov ima
v parlamentih demokratičnih držav in sicer na Japon-
skem 26 od 511, v Indiji 22 od 544, v Libanonu 2 od
306 in v Sri Lanka 1 od 168.

Številčno je stranka najmočnejša na Kitajskem s
40 milijoni članov in v Severni Koreji s 3 milijoni
članov.

EVROPA

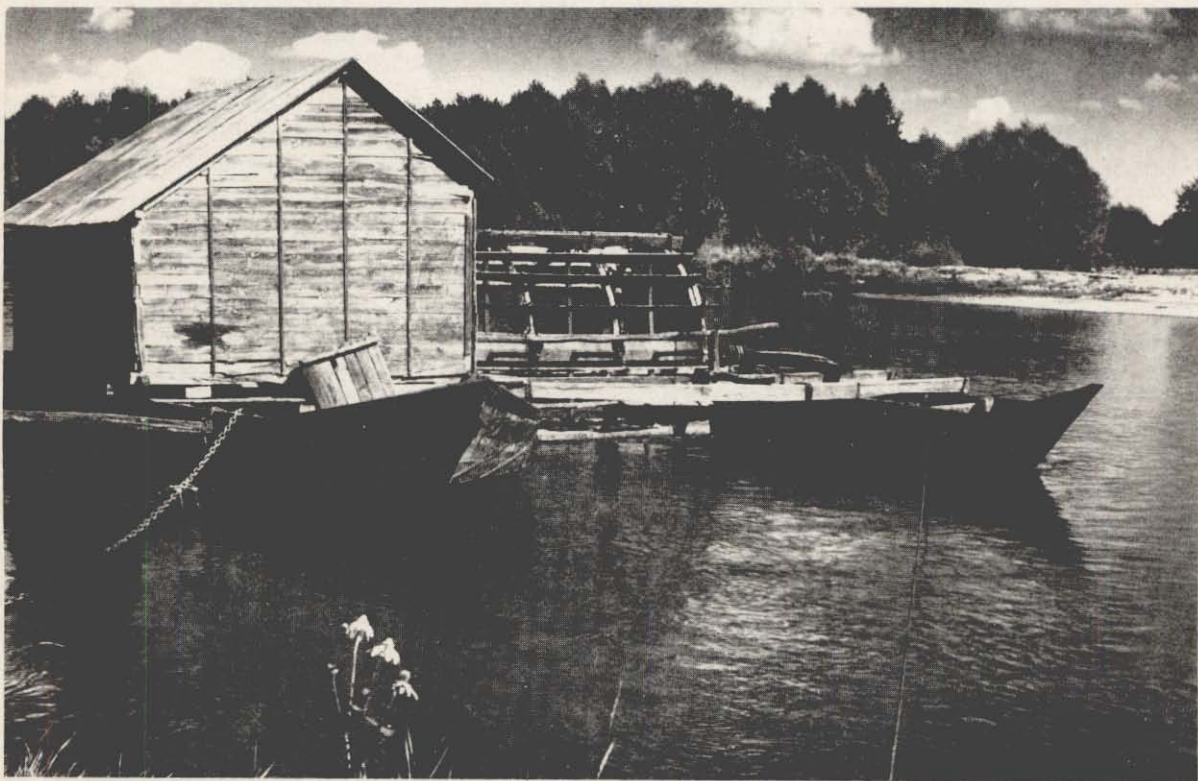
Evropa je rojstna celina marksizma in njegovega
izrodkom komunizma. Komunistična stranka je prepo-
vedana samo v Turčiji. Na oblasti je v devetih državah
srednje in vzhodne Evrope in v teh ima vse mandate

v poslanskih zbornicah, ker je politični pluralizem po-
polnoma izključen. V demokratičnih državah komu-
nisti ne dosežejo na volitvah posebnih uspehov. V
Belgiji imajo 2 poslanca od 212, na Cipru 12 od 35,
na Finskem 27 od 200, v Franciji 44 od 491, v Grčiji
13 od 300, v Islandiji 10 od 60, v Italiji 198 od 630,
v Luksemburgu 2 od 59, na Holandskem 3 od 150,
na Portugalskem 44 od 250, v San Marinu 15 od 60,
v Španiji 4 od 350, na Švedskem 20 od 349, v Švici 1
od 200. V ostalih demokratičnih parlamentih nimajo
nobenega poslanca.

Stranka je najštevilnejša v Sovjetski zvezi, kjer šte-
je 18,5 milijonov članov; sledi Romunija s 3,4 milijo-
ni in Jugoslavija z 2,5 milijona.

OCEANIJA

V Avstraliji in Novi Zelandiji so prebivalci najmanj
zainteresirani za komunistično ideologijo. V obeh
deželah je komunistična stranka legalna. Na zadnjih
svobodnih volitvah v Novi Zelandiji je prejela le 0,5
odstotka oddanih glasov in tako nimajo v poslanski
zbornici nobenega zastopnika.

Etnografska značilnost Pomurja so bili mlini na Muri. Včasih jih je bilo precej, danes je komaj še kakšen, brez dela in opustošen ter bi potreboval temeljite obnove. No, vsaj slika naj obudi prekmurskim bralcem prijetne spomine . . .

SV. CIRIL in METOD

Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,

SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787

Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874

DAN NAŠIH STAREJŠIH (tretja septembrska nedelja) je potekal v prijetni domačnosti in vsi udeleženci so bili vidno zadovoljni. Kosilo je bilo odlično, miže obložene tudi kasneje, da si je vsak postregel po mili volji. Geelongski pevci so nam zapeli z odra, pa tudi kasneje okrog omizja se je od časa do časa razlegala vesela pesem. Naj se pevcem ob tej priliki iskreno zahvalim. Enako ostalim, ki ste kakor koli pomagali k uspehu dneva, zlasti Društvu sv. Eme in pa naši sestri Emi, kuharici v Baragovem domu.

+ WALKATHON, isto nedeljo popoldne, bi imel gotovo lahko več udeležencev, a uspeh je bil kljub temu zelo zadovoljiv, tako moralni kot finančni. Vneti pešaki so za svoje kilometre letos nabrali lepo vsoto 4.431,20 dolarjev. Verjetno bo prišlo k njej še nekaj dolarjev, ker par nabiralnih pol še ni vrnjenih. Bog povrni vsem – udeležencem in sponzorjem!

Med hodači pod 25 let starosti je dobil prvo mesto (največ nabranega denarja) **Simon Grilj** (nabral je 172.– dol.), drugo mesto je zasedel **Erik Mrak** z vsoto 150.– dol., tretja pa je bila **Katarina Persič** iz Geelonga z nabrano vsoto 136.– dolarjev. – V skupini nad 25 let starosti pa si je zopet zaslužila prvo mesto požrtvovalna sestra **Maksimilijana** z nabrano vsoto 1.670.– dolarjev.

Kot najstarejša udeleženka je dobila priznanje gospa **Zora Kim**, najmlajši pa je bil komaj osemletni **Peter Persič** iz Geelonga, ki pa tokrat ni hodil prvokrat. Vsekakor so vsi imenovani prejeli spominske nagrade v zahvalo za trud, ostali udeleženci pa tudi vsak skromno darilce v hvaležno priznanje.

+ Letošnja nadškofova maša narodnih skupnosti melbournske nadškofije, na prvo nedeljo v oktobru popoldne v stolnici, nas je privabila v lepem številu. Tudi narodnih noš je bilo precej. Prvo mašno berilo je bilo letos določeno za nas in res razločno ter brez

napake ga je prebrala Smrdelova Veronika, za to priliko seveda v lepi narodni noši. Nekdo med somaševalci je ob njenem branju polglasno omenil, da je deklica "Croatian", pa ga je nadškof Little s svojega trona smeje popravil, da je bralka "iz Bazilijeve slovenske črede". Moral sem se smejati. Le naj nas spoznajo Slovence s prisotnostjo ob takihle prilikah! In na večernih TV-novicah je bila spet ravno naša skupina prikazana prav od blizu, tako privlačujejo novinarje slovenske narodne noše.

+ Zahvala Brnetovemu Tonetu, ki je naredil lesen pod v skladišču za dvoransko kuhinjo, kot so želele gospodinje. Pod bo dobil v kratkem še ploščice, treba bo omisliti tudi nekaj stalnih polic in ostalo po želji članic Društva sv. Eme, ki uporabljajo prostor in kuhinjo za postrežbo nam vsem.

+ Srečke po 50 centov prodajamo, dobiček pa je celotna Enciklopedija, poklon Marcele Bole. Izkupiček bo za našo Baragovo knjižnico, da si bo mogla nabaviti kaj novih knjig. – Pa tudi za božično žrebavanje že prodajamo srečke, prav tako po 50 centov. V ta namen nam je gospa Marcela poklonila ljubkega Jezuščka v jaslicah, delo njene hčerke Neve. Izkupiček te akcije bo šel Društvu sv. Eme, preko njega pa seveda za naš bodoči Dom počitka.

+ Gotovo bralce zanima, kako gladimo pot za naš bodoči **Dom počitka**. Da je naša aplikacija dobila odklonilni odgovor s kaj čudnimi in krivičnimi izgovori, smo že poročali. Potem smo se pritožili in imeli razgovor s člani komisije kakor tudi z viktorijskim ministrom za etnične zadeve Mr. Spykerjem, ki je sam emigrantski sin in dobro razume naše potrebe ter nas dobro pozna. V Canberro je za nas napisal odlično priporočilo. In da naši načrti bolj odgovarjajo vladnim, smo prvotno prošnjo (samo za Nursing Home) spremenili v tole kombinacijo: deset postelj za Nursing Home, ostale pa pod isto streho za ostarele, ki si lahko še pomagajo sami. Poudarili smo v prošnji tudi dejstvo, da ne prosimo za vladno pomoč pri zidavi. Upajmo, da bomo zdaj uspeli.

Dobil sem namig, da bo naša prošnja pri ministru v Canberri v teh dneh sredi oktobra. Našo skupno zadevo vsem priporočam v molitev. Komaj že čakam – in z mano še marsikdo, da se premaknemo z mrtve točke. Bog daj!

+ Poroki smo imeli dve. Dne 23. septembra sta se pri nas poročila **Djenko Maltež** iz Bayswater, po rodu iz Dalmacije, in pa **Smiljana Radovan** iz North Sunshine, že tu rojena in krščena, starši pa so Istrijani.

Na soboto 4. oktobra pa sta si obljubila zvestobo pred našim oltarjem **Glenn Thomas Eden**, avstralskega rodu in živeč v Altoni, ter **Irena Dekleva**, iz sloven-

ske družine v North Sunshine, rojena v Footscrayu in krščena v Yarraville pri Sv. Avguštinu.

Naj oba para spremlja obilni božji blagoslov!

+ Dne 13. septembra je krstna voda občila **Daniela Jožefa**, ki je rszveselil mlado družino Franka D'Amico in Laure r. Ujčič. Fantka so prinesli iz Sydenhama.

Dne 5. oktobra pa so bili v naši cerkvi krščeni kar trije člani iste družine: **Kathleen Patricia** je najstarejša, nato je **James Edwin**, najmlajši pa je **Jason John**. Starši so **James Glover** in **Martha r. Petek**. Iz Prestona je mama prinesla najmlajšega in pripeljala ostala dva.

Čestitke in naše molitve vsem na življenjsko pot!

+ Pri pokojnih bomo pričeli z **ILONKO JANKOV**, ki je umrla v domu za onemogle v Windsorju na nedeljo 21. septembra, pokopana pa je bila 24. septembra na pokopališču Springvale. Četudi ni bila slovenskega rodu (doma nekje pri Novem Sadu), se je po smrti moža in do svoje bolezni preko Bračkovih in Drezgovih pridružila naši narodni skupnosti. Rada je pomagala v dvoranski kuhinji, njen edini sin Robert pa je plesal v naši mladinski folklorni skupini. Zdaj jo je Bog rešil večletnega hudega trpljenja.

Dne 23. septembra je na svojem domu v Reservoirju umrl, zadet od srčne kapi, **FRANK SAJOVIC**. Pokojnik je bil rojen v Ljubljani 20. januarja 1921. Po vojni se je v Avstriji, v begunskem taborišču Kellerbergu, poročil z Ado Fink iz Kočevja. V Avstralijo so Sajovčevi emigrirali leta 1949. V novi domovini se je Frank prva leta zelo udeleževal kot odličen nogometaš pri JUST-u. Kasneje je bil predsednik S.D.M. in bil velika opora takratnim nogometašem pri Kew – Slovane. V zadnjih treh letih je imel dve hudi operaciji in morali so mu odrezati nogo. Poleg žene zapušča sinova Franka in Georga. Pogreb je bil v petek 26. septembra na pokopališče Fawkner.

Dne 26. septembra je umrl v nesreči pod kolesi vlaka **EDWARD BARBER**. Zgodilo se je v Westall, kjer družina živi. Pokojnik je bil rojen leta 1965 in ima slovenskega očeta ter malteško mater. Oče Karel je po rodu iz Prekmurja in je pred poroko živel v Baragovem domu, med takratnimi fanti znan z imenom "Korče". Sin Edward je bil pokopan iz farne cerkve sv. Jožefa v Springvale na pokopališče istega kraja.

A vrste še ni konec. Pred končanim delom na oktorski številki naj dodam še dva pokojna. Prvi je **JAKOB MOHORKO**, ki je izdihnil v nedeljo zjutraj 12. oktobra na svojem domu v Geelongu (Bell Post Hill), lepo pripravljen na odhod v večnost. Zadnje mesece je veliko trpel: rak se je iz grla razširil v notranjost in ni bilo več pomoči. Pokojnik je bil rojen 15. julija 1935 pri Mozirju v Savinjski dolini, kasneje pa se je družina preselila na Dolenjsko, kjer še žive mama, dve

sestri in dva brata. V Avstralijo je prišel preko Avstrije v oktobru leta 1964. V Canberri je veliko pomagal pri zidavi tamkajšnjega doma Slovenskega društva in prejel v zahvalo tudi častno članstvo. Potem se je preselil v Geelong. Pred enajstimi leti se je poročil s Heleno Konšak. — Pogrebno mašo smo imeli v cerkvi sv. Družine v Bellparku v sredo 15. oktobra ob številni udeležbi, ob grobu (Western Cemetery) mu je spregovoril tudi zastopnik canberrskega društva, pevci pa so mu zapeli v slovo.

Druga pa je **MARICA VUKŠINIČ** r. Jankovič, ki je po dolgi in hudi bolezni preminula na svojem domu v Mulgrave dne 13. oktobra. Bila je dobra žena in mati, rojena 24. marca 1942, Rožice pri Kozini. V Avstralijo, kjer je imela sestro Vilmo por. Varglien, je prišla leta 1962, naslednje leto v marcu pa se je poročila z Ivanom, doma iz Bele krajine. Poleg njega zapušča hčerko Kathy in sina Davida ter seveda sestro Vilmo z družino. — Rožni venec ob krsti smo zmolili v sredo 15. oktobra v naši cerkvi, naslednji dan po maši zadušnici pa smo pokojno Marico pospremili na pokopališče Springvale.

Vsem pokojnim božji mir, njih družinam in sorodnikom pa iskreno sožalje!

+ **Praznik vseh svetnikov (1. novembra)** je letos na soboto. Ker je **zapovedan**, bomo imeli v naši cerkvi mašo ob osmih zjutraj in ob sedmih zvečer.

Naslednji dan — **spomin vernih duš in prva novembrska nedelja** — se bomo opoldne zopet zbrali na pokopališču v Keilorju, kjer imamo naše skupne grobove in je pokopanih tudi največ rojakov. Pri molitvah in blagoslovu vseh naših grobov (upam, da bom vse našel, ko jih je že toliko!) prosim za sodelovanje in obnašanje ter resnost, ki se za kraj spodobi.

Žal mi je, da se ni nihče javil, da bi popravili in dvignili granitni okvir naših skupnih grobov. Pa bo morda do drugega novembra kaj delavcev na cementu žrtvovalo nekaj uric. — Zahvalim pa se na tem mestu Kurinčičevi družini v Airport West, ki že več let skrbi za košenje trave na skupnih grobovih.

Kasno popoldne na nedeljo 2. novembra bomo imeli molitve za vse pokojne med nami tudi pri spominskem znamenju na elthamskem gričku.

+ Na četrto nedeljo v oktobru bo redna maša ob sedmih zvečer za slovensko srenjo Morwella in okolice. — Na četrto nedeljo v novembru (23. nov., ne na peto nedeljo!) pa je za slovensko mašo spet na vrsti Wodonga. Kot smo se tam zadnjikrat dogovorili, bodo naše maše vselej ob sedmih zvečer in ne več ob petih popoldne. Večina je bila za to in tudi meni bo sprememba olajšala dolgo pot, ker mi ne bo treba tako hiteti. A važno je, da so vsi zadovoljni in bo udeležba številnejša.

SIMPOZIJ o problematiki slušno prizadetih je prav te dni v Ljubljani. Priredila ga je Zveza organizacij gluhih in naglušnih Jugoslavije in Zveza društev slušno prizadetih Slovenije. Med udeleženci so tudi ugledne osebnosti iz Evrope in ZDA. Cankarjev dom, kjer posvetovanje poteka, je za to priliko opremljen s specialnimi tehničnimi, zlasti video-tehničnimi pripomočki.

Zanimivo pa je dejstvo, ki ga je v zadnji številki prinesla "Družina" ob poročilu o stoletnici delovanja sester notredamk v naši rodni domovini. Svoje delovanje so sestre pričele leta 1886 v Šmihelu pri Novem mestu in v tamkajšnji cerkvi so z nadškofom Sušarjem, stiškim opatom Antonom Nadrahom, novomeškim proštom Jožefom Lapom, vrhovno predstojnico iz Rima ter sestrami od vsepovsod dne 28. septembra proslavljale pomembno stoletnico. Seveda bi bilo še lepše, ko bi mogle imeti slovesnost v prostorih svojega nekdanjega vzgojnega zavoda...

Istočasno s svojim pričetkom leta 1886 so sestre v Šmihelu odprle tudi posebno šolo za gluhoneme deklice. To je bila prva šola te vrste ne le v Sloveniji, ampak na vsem ozemlju današnje Jugoslavije, a bržčas celo na vsem Balkanu. Torej res viden kamenček v mozaiku zdravstvenega razvoja pri nas in prav je, da je bila njegova stoletnica omenjena ravno v času tega srečanja in razgovorov o slušno prizadetih. Predsednik Zveze društev slušno prizadetih v Sloveniji, Miro Kocjan iz Kopra, je ob tem jubileju sestram notredamkam podelil posebno spominsko listino.

Po vsem svetu je danes sester notredamk 7500, v Sloveniji pa ob stoletnici — ravno sto. Žal jim je številne vzgojne ustanove v Šmihelu (tu so vodile ljudsko, meščansko in gospodinjsko šolo ter trgovski tečaj) ter drugod po Sloveniji povojni režim odvezl

in sestram prepovedal delovanje pri vzgoji mladine. Iz Šmihela so se morale preseliti v decembru 1948 na grad Strugo, kjer naj bi ostarele čakale konca, dočim so se mlajše vrnile k svojim družinam. A niso jih mogli zatrei: danes so zopet kot skupnost, le svoje delovanje so preusmerile. Cerkvi na Slovenskem plodno pomagajo pri katehezi, vodenju cerkvenih zborov in ostalih delih apostolata.

PROTI uničevanju gozdov — tudi za izdelovanje papirja — je v Avstraliji veliko protestov in pisanja po časopisih. Naš stari papir pa gre v glavnem v peč, namesto da bi ga predelovali v novi papir in s tem ohranjali gozdove ali vsaj zmanjšali izsekavanje in uničevanje narave. Slovenija pa se ponša, da je po uspehih zbiranja starega papirja v samem svetovnem vrhu. Pri tem imajo ogromen delež šolski otroci, ki pa seveda te svoje akcije ne bi tako vneto zgrabili, če bi ne bilo pobude od starejših, ki se boje za slovenske gozdove.

Za nabiranje papirja so šole uvedle posebna tekmovanja in najuspešnejše na tem polju so tudi nagrajene. Letošnja nagrada prvim trem šolam je za vsako: računalnik Commodore 64 s kompletno računalniško opremo. Zmagala pa je letos na tem koristnem tekmovanju šola Toneta Čufarja na Jesenicah, kjer so njeni šolarji nabrali kar 92 ton papirja.

O INVAZIJI iz drugih jugoslovanskih republik je poročalo ljubljansko "Delo", seveda ne pod tem naslovom. Uradno je v republiki Sloveniji na delu kar 140.000 delavcev iz drugih republik, neuradno pa jih je vsekakor še veliko več. Samo lansko leto se je pri nas zaposlilo več kot 7.600 delavcev od drugod, kar pomeni četrtnino vseh v minulem letu nanovo zaposlenih. Po pripadnosti delavcev, ki prihajajo v Slovenijo iz drugih republik, prevladujejo kot prejšnja leta delavci iz Bosne in Hercegovine (61,8 %), sledijo delavci iz Hrvaške (21,4 %), Srbije (8,1 %), dalje iz Makedonije (3,2 %), Kosova (3,1 %), Črne gore (1,7 %) in pa iz Vojvodine (0,7 %). Čeprav je bil leta 1983 sklenjen nekak samoupravni sporazum o medrepubliškem zaposlovanju, teče to zaposlovanje od drugod v glavnem mimo tega sporazuma in brez posredovanja skupnosti za zaposlovanje; z drugo besedo: tujih delavcev prihaja

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovencem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

Dr. J. KOCE, Flat 2, 139 High St., Kew, Vic. 3101 — Tel. 862-3027

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. V vseh večjih mestih Evrope, Amerike in Kanade imam poleg poslovnih tudi prijateljske zveze, kar izdatno pripomore, da je potovanje prijetnejše.

Če me ne dobite v uradu, me pokličite na dom pop. po 2. uri ali zvečer po 9. uri.

CONCORDE INTERNATIONAL TRAVEL, 541 King Street,
Melbourne, 3003 — Tel. 329 - 6833 . — Consultant DR. J. KOCE

ja v Slovenijo po mili volji kolikor jih le hoče priti.

Članek v "Delu" poudarja pri tem če eno dejstvo: Prejšnja leta so prihajali v Slovenijo s trebuhom za kruhom predvsem delavci brez kvalifikacij, zadnja leta pa v Sloveniji išče delo vedno več izobraženih. Lani je bilo delavcev brez kvalifikacij iz tujih republik le še 60 odstotkov. Kar 117 jih je imelo višjo, 196 od njih pa celo visoko izobrazbo. Statistika pove, da se je v zadnjih letih v Sloveniji zaposlilo iz drugih republik 1364 delavcev s srednjo, 295 delavcev z višjo in 489 delavcev z visoko izobrazbo.

Razumljivo je, da malo teh delavcev odhaja domov, razen seveda na obisk. Veliko jih dobi za sabo družino, samci pa si skušajo s poroko usidрати za stalno v naši rodni domovini. Naš narod pa vedno bolj izgublja svojo identiteto . . .

O POLHIH je bilo pri nas precej ljudskih zgodb, kako jih na jesen goni sam hudič in podobno. Pravi polharji pa jesenske dneve izkoristijo in te živalce pridno lovijo. Dvojno korist jim prinašajo: okusno meso in pa dragoceno krzno. Največ polhov je na Dolenjskem in Notranjskem. "Polharske noči" se imenuje znana prireditel na gradu Snežnik, kjer se udeleženci seznanijo s starodavnimi običaji lovljenja polhov. Zanimivo pa je, da se krznarji za polhove kože ne zanimajo več: premajhne so in kar ne morejo konkurirati z večjimi in pa z umetnimi krzni, ki preplavljajo trg. Zato pa jih polharji uporabljajo sami in iz njih izdelujejo kučme polhovke, ki so pozimi tako domače in tople. Za eno kučmo je potrebno nič manj kot 32 kožic, cena kučme pa je danes kar dvanajst tisoč dinarjev.

UMETNOST pritrkavanja je zaklad Slovenije, v prvi vrsti seveda zaklad našega bogoslužja, zaklad naše vere. Tudi povojne odredbe, ki so prepovedale zvonjenje, je niso mogle zatreti. Ko je bilo spet dovoljeno zvoniti, je takoj oživel tudi pritrkavanje, tako značilno za na-

šo rodno domovino. Danes pa starejši pritrkovalci s ponosom zrejo na vse večje število mladih, ki z veseljem in navdušenjem stopajo na njih mesta.

Že v maju je Pitrkovalski krožek slovenskih bogoslovcev organiziral srečanja po raznih krajih Slovenije. Nad šestdeset skupin je sodelovalo in pokazalo svoje znanje te naše umetnosti v Vipavi, Vrhpolju, Vodica, Velikem Trnu, Šentvidu pri Stični in Črni na Koroškem. Tako so imeli priliko pritrkovalci izbrati predstavnike, ki so na nedeljo 14. septembra v župniji Šmarje - Sap zastopali posamezne slovenske pokrajine. V zgledno urejenem zvoniku je nastopilo štirinajst skupin pritrkovalcev in celo pritrkovalk iz cele Slovenije. Ker ima vsak kraj svoj način pritrkavanja in svoje melodije, je bilo slišati res najrazličnejše viže.

Pred "revijo" so pri litanijah z blagoslovom molili tudi za pritrkovalce, ki tako vneto skrbijo za praznično vzdušje po slovenskih farah. Po prireditvi pa se je srečanje nadaljevalo ob mizah, kjer so župljani postregli gostom kot se spodobi. Lepo je bilo slišati starega pritrkovalca, ki je dejal: "Lepa je ta umetnost, vendar ne smemo pozabiti, zaradi koga pritrkujemo. On je tisti, zaradi katerega nam ni žal ne truda, ne časa." In mož je pokazal s prstom proti nebu.

Res, zvonovi so glasniki. Kličejo vernike v cerkev, obenem pa prepevajo v božjo čast. Naj nikdar ne prenehajo slaviti Boga v naši rodni domovini!

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
MEMORIALS P/L
ALDO and JOE

**77 KING WILLIAM STREET,
RESERVOIR, VIC. 3073**

Telefon:
470 4046
470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

12. MLADINSKI KONCERT

CANBERRA

- PEARCE,

6. septembra

1986

KO smo se v zgodnjem sobotnem jutru vozili iz Sydneya proti Canberri, nas ni pozdravljalo samo prijazno zlato sonce, pač pa tudi v cvetje odeta spomladna narava. Vso pot do glavnega mesta Avstralije sem imela občutek, kot da se vozim po kakem drevoredu v srcu Slovenije. V rumeno cvetje odeta drevesa mimoze so nas pozdravljala z leve in desne strani ceste. Kako lepo!

Naša prva postaja na poti je bila v Goulburnu, kjer smo "ujeli" tudi oba "slovenska" avtobusa iz Merrylandsa. Brrrr, kakšen mrz in kakšen veter nas je tu ščipal v lica! Zelo lažno oblečeni, nekateri kar poletno, smo se res tresli. "Sneg je zapadel po gorah naokrog," mi je povedala prijazna Avstralka v parku, ki je bil ves en sam cvet živobarvnih trobentic, anemon in še mnoge pomladanskega cvetja. Ne, dolgo se res nismo mudili v tem lepem parku: preveč je bilo hladno in mudilo se nam je do cilja – v Canberro, na 12. mladinski koncert naše marljive slovenske mladine, ki ga leto za letom prirejajo po raznih slovenskih naselbinah naša verska središča. V upanju, da v Canberri ne bo tak mrz, smo kar veselo nadaljevali pot.

V Canberri smo se najprej ustavili pri prijateljih, kjer smo prenočevali, drugi pa v motelih, ki sta jih priporočila in rezervirala za udeležence koncerta naša dobra sydneyška patra. Nastopajoča mladina pa je navkljub utrudljivi vožnji takoj odhitela v canberrski okraj Pearce, v lepo in prostorno dvorano kolegija bratov maristov, kjer so imeli zadnjo vajo – generalko pred nastopom. In z njimi naš p. Ciril, mlad med mladimi, organizacijska duša koncerta...

S canberrskimi prijatelji smo nato skupaj šli na kosilo v dom Slovensko - avstralskega društva v okraju Phillip. Zelo sem se razveselila srečanja z znan-

ci iz Melbourn, ki so v Canberro prispeli že pred nami. Prijaznega stiskanja rok in poljubov ter naših debat kar ni hotelo biti konca. Še na lakoto sem pozabila. Naše kosilo in pogovori bi se gotovo zavlekli v pozen večer, če ne bi okoli treh že kar nemirno pogledovali na ure... Ob štirih se vendar začne koncert in zaradi njega smo prišli tako daleč!

Vse naokoli dvorane v Pearce je bilo videti našo mladino v narodnih nošah, vsenaokoli je bilo slišati slovenske pogovore. Kakor da smo pred Cankarjevim domom v Ljubljani in ne v Avstraliji, za mnogimi gorami in širnimi morji...

Uboge sydneyške deklice (Šajnovce) so se mi pri vhodu prav zasmilile. Delile so vstopnice in pobirale denar kar stoje. Nihče se ni spomnil, da bi jim našel kak stol in kako mizico ter poskrbel za drobiž. Tako smo se gnetli okoli njih, a vseeno potrpežljivo čakali, da smo prišli na vrsto.

Dvorana se je naglo polnila. Vseposod znani obrazi iz Sydneya, Canberre, Melbourn, Wollongonga, Adelaide... Vsenaokrog dobra volja in smeh, v žarečih očeh pa pričakovanje in upanje... "Se bodo naši ja dobro odrezali... ne bodo imeli strahu in treme pred nastopom in mikrofoni... Z božjo pomočjo bo vse dobro šlo..."

Spored se z nekajminutno zamudo začne. Ponosno stojimo ob intonaciji avstralske in slovenske himne. Pozdravljena, slovenska mladina!

Napovedovalca Erika Hudina in Martin Osolnik, oba iz Canberre, nam dvojezično predstavita folklorno skupino slovenskega kluba "Triglav" iz Sydneya. (Plesalci so: Tanja Barič, Sonja Blaskovič, Stojan Bratovič, Erik Dolšek, Vanesa Fabjančič, Belinda Korošec, Aleksandra Kreml, Vlado Kreml, Marko Kroppe, Karmen Lah, Veronika Lah, Michelle Mezgec, Robert Ostrič, Drago Ostrič, Steven Paris, Mojca Pelcar, Tanja Samsa in Robert Zadel.) Lepo zaplešejo ples "Igre z Gorenjske" in "Veselo polko". Vodi jih

Erna Nikolič. Ko se skupini večjih plesalcev pridruži jo še "ta mali" Triglavčani, jim res iz srca zaploskamo. Narodne noše, dekleta z bleščečimi čelniki na glavah in fantje s klobučki, so zares pisane in lepe. Tudi njih plesanju ni kaj očitati, razen morda več smehljajev na vaše ustnice, deklice in fantki . . .

Po uvodnem pozdravu častnih gostov, med katerimi je bila tudi zastopnica ministra za etnične zadeve pri zvezni vladi gospodična Elaine Moloney, pokrajinski direktor oddelka za emigracijo in etnične zadeve, nam je **David Valenčič** na klavir zelo lepo zaigral "Eine kleine Nachtmusik" (Malo nočno glasbo).

Sledil je mladinski zbor "ZLATI GLAS" iz Wollongonga, ki ga vodi študentka glasbe **Vesna Hatežič**. Pevci (**Brigitte Brodnik, Marko Celin, Mary Ferbežar, Margaret Hatežič, Robert Korpivec, Blanka Košak, Leonie Marinič, Vanessa Marinič, Peter Murko, Darko Novak, Tania Novak, Andrej Žičkar**) so nam ob spremljavi (**Vesna Hatežič** — keyboard, **Phillip Hatežič** — kitara, **Maria Brodnik** — bas kitara in **Louis Brodnik** — bobni) zapeli "Ocean", "Zvezde" in v poseben pozdrav očetom za njihov praznik pesem "Moj oče, zakaj imaš sive lase?" Zapeli so zelo ubrano in tudi njihove črno - zelene, enotne obleke so delovale zelo svečano. Neka mamica v Wollongongu je morala imeti pred koncertom veliko dela s šivanjem njihove garderobe. A trud ni bil zaman. Z mogočnim aplavzom so bili nagrajeni.

In že smo pri šesti točki koncertnega sporeda. Jazz skupina iz Sydneya z imenom "DANCING MACHINE" (plesalci so: **Julie Alchin, Sonja Cesar, Kylie Hackworthy, Danica Matuš, Suzi Matuš**) pod skrbnim vodstvom gospodične **Kristine Berginc** nam v srebrnozlatih, svetlikajočih kostumih zapleše "Going Gets Tough". Zelo lepo. Tudi njim ploskamo.

Srečno številko sedem kot nastopajoči nosi kvintet "KARANTANIJA" iz Melbournea. **Peter Pimat** je glavni in igra harmoniko z velikim čutom in taktom in je tudi "ta velik". Preko **Bojana Jakša** (klarinet), **Edita Zupana** (kitara) in **Ivana Horvata** (bas kitara) pridemo do najmlajšega — **Davida Jakša** s trobento, ki vanjo piha tako vneto in se zraven še pozibava, da ga je res ljubko gledati. Zaigrajo nam pesmi "Ko sonce vzhaja", "Čar Julijskih Alp", "Veseli zvoki harmonike" in "Ljubim te, Slovenija!" Ko mali trobentač **David** s svojim bratcem **Bojanom** še zapoje ". . . Ljubim te, Slovenija, moja dežela . . .", imam od ginjivosti mokre oči. Navdušeno ploskanje se dolgo ne poleže in "Karantanci" nam morajo zaigrati še eno pesem. Če bodo ti fantje - muzikantje tako dobro nadaljevali svojo začeto glasbeno pot, sem prepričana, da jih čakajo še mnogi lepi uspehi. Za zdaj lahko z gotovostjo trdim, da so bili na koncertu med najboljšimi, čeprav ne bi rada med nastopajočimi razburila

duha tekmovanja. Važno je bilo sodelovati!!! **Peter, David, Bojan, Eddie** in **Ivan**, upam, da vas bomo ime-li kot kvintet "Karantanija" priliko slišati še na mnogih koncertih, plesih in prireditvah.

Kot osmi je nastopil **Andrej Žičkar**, ki nam je ob lastni spremljavi na orgle zapel "Edelweiss" (Planinka — Beli cvet) in "Fascination".

Tudi **Erika Hudina** nam je na orgle zaigrala pesmi "The Love's Theme" in "Quando, Quando, Quando".

Sledila ji je jazz plesalka **Kristina Berginc** s "Plesom na stropu" in sta se napovedovalca tudi pošalila, da sta za vsak slučaj poklicala rešilni avto, če nam slučajno **Kristina** s stropa pade. No, pa ta nesreča se ni zgodila, a nagajal ji je njen kasetofon, da je nekaj minut vsa smejoča, s hrbtom obrnjena proti nam čakala, kdaj bo vendar "prišla njena muzika". Kar zvijalo jo je od smeha, pa smo se morali smejeti še mi. In ko bi nam zavese skoro zakrile smejočo se **Kristino**, je njena glasba le zaigrala. Svojo točko je odplesala zelo živahno in lepo. Čestitam, **Kristina**!

In že je na vrsti mladinski zbor "ANTON MARTIN SLOMŠEK" iz Adelaide. (Pevci: **Sonja Bordon, Pavel Čeligoj, David Dodič, Filip Ivančič, Julie Ivančič, Marica Ivančič, Lili Ivančič, Olga Ivančič, Slava Ivančič, Robert Katrn, Štefan Kolman, Anthony Kresevič, Olivia Kresevič, Silvana Kresevič, Robert Pahor, Silvana Poklar, William Puž, Luisa Rant, Marko Selan, Elizabeth Sužnik, David Valenčič, Sonja Valenčič, Thomas Valenčič, Walter Valenčič**.) Na te pevce sem prav nestrpno čakala, kajti že na mnogih prejšnjih koncertih so osvojili moje srce. Njihov pevodja gospod **Jožef Šterbenc** je mož zrelih let, ki ljubi delo z mladino, ki ljubi slovensko pesem. Marsikatera hvaležna roka sorojaka se mu je po koncertu, pri večerji v slovenskem klubu, sprožila v pozdrav in v znak spoštovanja. Gospod **Šterbenc** svoje mlade pevčke ne uči prav nič lahkkih pesmi. Globoko v glasbeno zakladnico sega in pevčki pojo kot slavčki pesmi, stare (ki smo jih mnogi že skoro pozabili!) in nove. Na tem našem koncertu so nam mogočno in ubrano zapeli "Oj, Triglav, moj dom", "Jadransko morje" in pa "Kaj bi jaz tebi dav?". In ne samo, da so peli kakor dobro izvežban koncertni zbor, tudi oblečeni so bili svečano, v trobojnico. Ne verjamete? Škoda, da naše "Misli" ne morejo priobčiti slike v barvah, tako so bili prikupni. Rdeča krilca, kar precej široko nabrana, širok plav pas, pa bele bluzice in srajčke, z rdečim nageljkom na prsih. Navdušenega ploskanja ni bilo konca in morali so nam še eno zapeti.

A že je tu harmonikaš **Peter Grivec**, ki nam je zaigral "Na hribe", "Rudarsko polko" in "Na Golici". Slovenci ne bi bili narod polk in valčkov, če ga ne bi nagradili s hvaležnim ploskanjem.

Iz vrst naših gostiteljev, so nam člani ansambla

Mladinski zbor "ZARJA"
sydneyjskega verskega srečanja

Andrej Žičkar

Margaret Grželj

Erik Fras, preds.
canberrskega društva

Folklorna skupina
S. D. Melbourne

Kristina Berginc

Marko Celin

Brigita Osolnik

Kvintet "KARANTANIJA", Melbourne

"DANCING

Kristina Pezdirc

"ZLATI GLAS", Wollongong

Peter Grivec

“MLADI GLAS” iz Canberre zaigrali in zapeli “Moj očka”, “Pridi rad” in “Beautiful Sunday”. Z malo več skupne vaje, dragi fantje in dekleta (Tania Penca – vokal, Alison Valenci – vokal, Erika Hudina – keyboard, Mark Penca – kitara, Mark Kobal – bas kitara, Tomy Čulek – bobni), pa se boste drugo leto bolje odrezali.

Sledil je dvajsetminutni odmor, ko hitimo sproščeno komentirati, kar smo do sedaj videli nastopajočih. “Karantanija” iz Melbourne in pevski zbor iz Adelaide sta nas navdušila.

V drugem delu sporeda nastopi kot prva **Brigita Osolnik**, ki nam na klavir zelo lepo zaigra “Jessica’s Theme” in “Chariots of Fire”.

Sledi ji **Kristina Pezdirc**, ki nam je na orgle zaigrala “My Way” in “Cruising Down the River”.

Mladinska skupina Slovenskega društva Melbourne (SDM) se nam predstavi s simboličnim plesom na melodijo L. Olivierja in D. Clarkeja z naslovom “Čas”. Plesalke (**Andreja Hojak**, **Julie Krmel**, **Diana Markežič**, **Lydia Markič**, **Monika Sosič**, **Tania Sosič**, **Geanette Urbančič**, **Frances Urbas**, **Natasha Urbas**) v belo-modrih krilcih in mladinci v narodnih nošah dvigajo dvojezične napise kot na primer “LJUBEZEN – LOVE” in “MIR – PEACE” . . . Ko se pesem “Čas” konča, odidejo vsi nosilci transparentov z odra. Ostanejo vitka dekleta; zapešejo nam simbolični “Ples miru.” Za nastop, koreografijo in obleke je poskrbela učiteljica gospa **Magda Pišotek**. Upala sem, da bom njo in učiteljico gospo **Drago Gelt** imela priliko osebno spoznati, kot mi je obljubil g. Mandelj, predsednik SDM. Obema sem želela čestitati za nastop in čudovito koreografijo “Plesa miru” in gospe Gelt ob nedavnem izidu njene knjige (in že se marljiva čebelica trudi z zbiranjem gradiva za novo knjigo o Slovencih!). Naj vama pa preko “Misli” iskreno voščim in čestitam!

Margaret Grželj je imela 17. točko koncerta: na orgle je zaigrala “Starlight Waltz”.

In že se nam je z odra zasmejala in posijala “ZARJA”, najštevilnejši mladinski pevski zbor, iz našega verskega središča Merrylandsa v Sydneyu. (Pevci: **Judita Bavčar**, **Ana Marija Bolko**, **Irena Bolko**, **Martjica Bolko**, **Joe Car**, **Mario Car**, **Dennis Cesar**, **Kristina Cetin**, **Bernardette Franklin**, **Erica Franklin**, **Milena Godec**, **Tony Godec**, **Danica Grželj**, **Margaret Grželj**, **Carmen Kalc**, **Michelle Kalc**, **Robert Kociper**, **Sonia Kolar**, **Tania Kolar**, **Olga Kužnik**, **Sylvia Kužnik**, **Teja Lipold**, **Danica Matuš**, **Josie Modrijačič**, **David Mramor**, **Katherine Pezdirc**, **Kristine Pezdirc**, **Tatjana Resnik**, **Marie Srebrnič**, **Renata Sušanj**, **Judy Šajn**, **Peter Šarkan**, **Tony Špiclin**, **Gail Twrdy**, **Karen Twrdy**, **Irma Vrečič**.) Najprej so nam zapeli za moja ušesa zelo novo pesem “Narkomanka”, potem “Gor-

sko rožo”, “Friends” in “Dober dan”. Njihovo petje, obleka in nastop so bili brezhibni. Enako glasbena spremljava (**Boris Kobal** – orgle in keyboard, **Mark Stariha** – kitara in trobenta, **Henry Stariha** – bas kitara, **Robert Pelligra** – bobni). In lepe mlade Havajke (tako je nekaj pevk solistk bilo oblečenih) so nam med petjem tudi zaplesale. Vedno prijazno nasmejana voditeljica zbora **Irena Stariha** je s svojim možem **Markom** prejela šopek rož in darilce v znak zahvale za trud in za srečno pot “okoli sveta”. **Irena** in **Mark** bosta namreč kmalu odpotovala na eno leto dolgo potovanje. In ko se jim je ljubka **Irena** zahvalila, je kratko in jedrnat povedala: “Pogrešala bom ‘Zarjo’ – ti pevci so kakor del moje družine, so najini prijatelji! . . .”

19. točka: nastopil je **Marko Celin**, ki nam je na orgle zaigral “Rezko” in Sinatrovo “May Way”.

Sledila je vitka jazz plesalka v belem – **Tania Dubbert**, ki nam je zaplesala “Far from Over”.

In že so na odru pari: naše lepe narodne noše, folklorna skupina **SDM** (**Toni Adamič** – **Tania Sosič**, **Stanko Ašenberger** – **Margaret Kastelic**, **Danny Mohar** – **Natasha Urbas**, **Nadia Sosič** – **Erik Gelt**, **Frances Gelt** – **Aleš Brgoč**, **Sonia Oberstar** – **Damian Pišotek**, **Jana Brgoč** – **David Markič**, **Samantha Penca** – **Igor Brgoč**). Zaplesali so nam ples iz Prigorice na Dolenjskem – “Gredo Abrahama”, ples iz Begunj na Gorenjskem – “Zibensrit”, ples iz Loškega potoka na Dolenjskem – “Potovčka” ter ples iz Gornjega Senika v Porabju – “Rezka”. Obleka, obutev, avbice in klobučki ter izvajanje plesov – odlično! Njihova učiteljica gospa **Draga Gelt** je na svojo skupino res lahko ponosna. Čestitam njej in mladim plesalcem!

In kot zadnji – v srebrnosvetlikajoče obleke napravljen – nastopi ansambel “VEČERNI ZVON” iz Melbourne: **Joe Barič** (harmonika), **Andrej Turk** (kitara), **Zlatko Fekonja** (saksofon), **Majda Barič** (bobni) ter **Greta Debelak** (vokal). Zaigrali in zapeli so nam “Mami”, “Banks of the Ohio” in “Kot ptič na veji”. Posebej naj pohvalim vokalistko **Greto**, ki ima zelo lep, žameten glas in v svojih gibih veliko ritmičke. Ploskali smo jim navdušeno in ob njihovi glasbi ter petju preživeli tudi po koncertu lep in nepozaben večer v Slovenskem klubu. Tam smo tudi večerjali in se čudili urni in dobri postrežbi ter prijazni gostoljubnosti naših canberrskih rojakov. Plesali smo “do zore”, peli in kramljali in bili vsi brez razlike in z vseh vetrov kakor ena sama, velika družina. Slovenci – v Avstraliji!

NAŠA PESEM NAJ ŽIVI! Tak je bil moto tega 12. mladinskega koncerta. Da, naj živi, naj pojo mlada grla do srečanja prihodnje leto in naslednja leta,

kjer koli že bo . . . Ni konca naše lepe pesmi in naj nikoli ne bo konca naših lepih srečanj! Naša pesem naj živi!!!

Na letošnjem koncertu smo pogrešali "Glasnike" iz Melbourn in ugibali smo, kje je ostala Mirjam Stariha iz Sydneja, ki vodi mešani pevski zbor in je odlična organistka . . . In zakaj ni bilo nobenega mladega recitatorja? Kako to, da mladi v svoj koncertni program niso letos uvrstili niti ene pesmi z versko tematiko? Zakaj mladi napovedovalec ni bolj odpiral

ust, govoril glasnejše in bolj korajžno? Kje so bili naši violinisti? In nihče ni zapel nobene arije iz katere operе. . .

Koncert je bil dolg več kakor tri ure. Ni bil predolg. Sledili smo tiho (tudi najmlajši Cicibančki), kar je dokaz, da nas je dogajanje na odru pritegnilo in zanimalo ter ni bilo dolgočasno. Omenjene šibke točke koncerta so le v nasvet za prihodnja srečanja te vrste, kajti na napakah se učimo. Z eno besedo naj za konec rečem: Bilo je lepo, bilo je naše!

LOJZE
KOZAR

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE "MISLI":

\$88.— Ludvik Klakočar; \$38.— Kristina Radesich; \$20.— Jožefina Braletitch; \$19.— Jožefina Hvala, Janja Sluga, Toni Urbanc; \$14.— Ivan Dodič, Ida Zorich; \$12.— Ivanka Dodič; \$11.— Cilka Žagar; \$9.— Marija Tinta; \$8.— Ivanka Gosar, Ivanka Kleva; \$7.— Jože Vrečar; \$6.— Jože Dekleva; \$4.— Alojz Seljak, Zoran Žele, Lidija Čušin, Avgust Glavnik, Ivanka Študent, Jožef Baligač, Andrej Plesničar, Blaž Pribaz, Majda Krevatin; \$2.— Jožef Čelhar, Slavko Koprivnik, Peter Bizjan, Irma Ipavec.

NAŠIM POSINOVLJENIM
AFRIŠKIM MISIJONARJEM:

\$200.— C. Š. (NSW); \$50.— N. N. (Vic.), N. N. (S.A.); \$20.— Darko in Milka Stanič, N. N. (Vic.) za lačne.

MATERI TEREZIJI
V INDIJO

ZA NJENE LAČNE SIROTE:

\$60.— N. N. (Melb.); \$50.— N. N. za božični dar lačnim otrokom; \$10.— Ivanka Študent, Gizela Mlinarič, Richard Bogatec, družina Antona in Milke Iskra (Geelong, Vic.) namesto rož na grob Vidi Vadal; \$5.— Marija Devetak.

VSEH DOBROTNIKOM
NAJ DOBRI BOG
STOTERO POVRNEI

Premakljivi svečnik

4.

ZDRAVKO je zaslišal korake na stopnicah in zdeli so se mu znani, toda bili so nekoliko težji kot po navadi in manj poplesavajoče preserni. Potrkalo je in vstopila je Jasna.

"Pa si le ti? Nekoliko sem dvomil, ko sem poslušal, kako stopaš po stopnicah."

"Jaz sem, Zdravko. Mogoče imaš delo in nisem prav prišla?"

"Imam ga, da. Samo da se mi nekako ne ljubi."

"Saj ne bom dolgo. Malo poklepetam in bom šla."

"Sedi vendar, saj menda ne misliš zrasti za košarkarko?"

Prijel jo je za roko in jo posadil na stol, Jasna je prišla njegovo in jo dolgo držala v svoji.

"Kakšno košarkarko?" se je prisiljeno nasmehnila.

"Takšno visoko, nad dva metra veliko, ki bi polagala žoge v koš, kakor da krmi Martinovega purana z orehi."

"Kaj si ti vsega ne zmisliš!"

Zdravku je bilo samo po sebi umljivo, da se z mladimi, ki so v veroučni skupini, tika. Takoj na prvem mladinskem srečanju je vsem rekel, da mu je ime Zdravko in želi, da bi ga vsi tako klicali in ga tikali, kakor bo tudi on vsakega klical po imenu in mu rekel ti. Predlog ali bolje navodilo so sprejeli z viharim navdušenjem, vendar ne vsi enako. Fantje so bili do tega nekoliko zadržani in so se k "ti" morali nekoliko siliti, dekletom pa je tikanje izredno godilo in takoj jim je novi kaplan prirasel k srcu.

Župnik se v te stvari, v notranje zadeve skupine, ni hotel vmešati, čeprav je včasih namerno vprašal: "Kateri Zdravko?" ko je katera izmed najstnic le prevečkrat ponavljala Zdravko to in Zdravko ono, kakor da govori o kakem sošolcu. Misli si je: Po starem to ni najbolj

LIKOVNO RAZSTAVO

bo pripravilo tudi letos naše versko središče svetega Rafaela v Sydneyu. Odprli jo bomo na prvo adventno nedeljo, 30. novembra.

Posvetili jo bomo spomenu Boža Lončarja, zaslužnega kulturnega delavca med Slovenci v Avstraliji in sodelavca pri naši prvi taki razstavi, ob prvi obletnici njegove smrti.

Vse slovenske umetnike barv širne Avstralije vabimo k sodelovanju. Vsak prijavljenec lahko razstavi štiri svoja dela. Prijave sprejemamo do 10. novembra 1986 na naslovu:

St. Raphael Centre,
P. O. Box 280,
Merrylands, NSW 2160
Tel.: (02) 637-7147

NEKAJ IZVODOV dveh odličnih knjig v angleškem jeziku ima na razpolago uprava "Misli":

SLOVENIAN HERITAGE I. - Že dolgo smo čakali to drugo pošiljko, ki je zdaj dospela. Le cena se je morala zaradi padca našega dolarja v zadnjem letu dvigniti na 26.- dol.

Druga knjiga se imenuje OHIO'S LINCOLN in je odlično pisan življenjepis, izdan ob 90-letnici našega rojaka, bivšega ameriškega senatorja Franka J. Lauscheta. Cena knjige je 20.- dol.

Obe knjigi je uredil dr. Edward Gobetz, izdal pa njegov Slovenian Research Center of America.

priporočljivo, po novem pa je morda prav to najbolj prav. To ustvarja človeško bližino in toplino, neposrednejše medsebojne odnose, "gospod" ali "gospod kaplan" pa ustvarja neko razdaljo, tujost, odvisnost, skratka neki umišljen ugled. In vendar. Kako naj človek ve, kaj je bolje?

Ženske in odrasla dekleta so se razburjale:

"To ni po pravici. Najstnice mu lahko rečejo ti, mi starejši pa mu moramo reči vi. Zakaj pa prav tem smrkljam daje toliko prednosti?"

"Prav imaš, to ni po pravici. Naj pa v cerkvi oznani, da je on Zdravko in vsi naj mu rečemo ti."

"Imejte pamet, saj to ne gre. Pa vendar ne bo kaki stari mamici ali dedku rekel ti, to bi zvenelo smešno, če že ne žaljivo. Večina starih bi mislila, da se norčuje iz njih."

"To je res. Zato naj bi pa za vse veljalo enako, ne pa da dela razliko med enimi in drugimi. Končno je za vse kaplan."

"Prav imaš. Mene kar jeza grabi, ko naša Sonja kar naprej jezika: Zdravko je rekel to, Zdravko je naročil ono, samo da me jezi in izziva toliko časa, da se moram zadreti nanjo, pa ne le enkrat, ampak že stotič: 'Če si z njim krave pasla, potem lahko rečeš Zdravko, če ne, je pa on zate gospod kaplan kakor zame in vse nas'."

"Župnika ni doma?" je po kratkem molku vprašala Jasna.

"Šel je k sosеду na pogovor. Do večera ga ne bo, je rekel."

"Dobro."

"Zakaj dobro?"

"Doslej sem ga vedno srečala, ko sem odhajala od tebe."

"Saj se ga menda ne bojiš?"

"Ne. Toda že nekaj časa imam občutek, da me nalašč srečuje. Da išče priložnost za to. In vedno me tako gleda, kakor da bi mi rad nekaj povedal. Proti svoji volji vedno zardim in me potem grabi jeza, da ne znam mirno prenesti župnikovega pogleda."

"Proti zardevanju ne moreš nič. Zakaj ga pa ne pozdraviš in kaj vprašaš? Saj tebi sicer ne zmanjka besedi."

"Tako me pogleda, da ne morem. Sem kakor hroma."

"Morda pa se čudi, da te tolikokrat vidi odhajati od mene, Jasna. Na to nisi pomislila?"

"Kaj pa je to teh deset, dvajset ali trideset minut, ko sem pri tebi! Saj to sploh nič ni."

"Da, toda če je to dan za dnem, dosledno vsak dan, potem si lahko kdo kaj misli. Mar ne?"

"Pa kaj naj si misli, za božjo voljo?"

"To, da sem tudi jaz samo človek in da si ti mlado in zelo lepo dekle."

"Nikdar še nisi rekel, da sem lepa in nikdar še nisem opazila, da sem zate lepa."

"Ne samo zame, Jasna. Sploh si lepa, za vse si lepa. Saj ti menda nisem odkril skrivnosti? Vse to sama dobro veš. Sicer pa ta pogovor ne gre v pravo smer. Povej rajši, kako je bilo v šoli?"

"Zopet smo se prepirali, kakor po navadi. In veš, kaj se je zgodilo med preprirom? Ne vem, če bi ti povedala. Toda povedala bom. Midva nimava skrivnosti. Nekdo se je tako razburil nad menoj ali nad mojim

dokazovanjem, da je rekel, da s tem samo branim svojega kaplana.”

“Kako si se pa odzvala na to?”

“Najprej me je zgrabila jeza. Ko pa sem pomislila, kaj je pravzaprav rekel, me je prevzela neizmerna radost. Rekla pa nisem nič. Tudi drugi niso nič pripomnili na to.”

“Pa se ti ne zdi, Jasna, da tak medklic le ni tako preprosta stvar? Morda o tem govorijo med seboj, se hahljajo na tvoj in moj račun?”

“Naj se. Meni je malo mar. Meni je važno samo to, da lahko pridem k tebi kadarkoli in nekoliko poklepetam in predvsem, da vem, da ti nisem odveč, skratka, da vem, da me imaš rad. Saj me imaš rad, Zdravko?”

“Rad te imam, Jasna, kakor vsakega človeka, kakor vsakega znanca in prijatelja.”

“To je premalo. Reci vsaj, kakor najboljšega in edinega prijatelja.”

“Jasna, ti nisi samo lepo, ampak tudi pametno dekle. Razumela boš, da je med ljudmi bližina, ki ima nekje svojo mejo, svojo skrajno mejo in je ne smemo prestopiti, če hočemo sebi in drugim dobro.”

“Mislim, Zdravko, da nisi čisto odkritosrčen. Moral bi reči, da je med nama bližina, ki je ti ne upaš prestopiti.”

“Pa naj bo tako, kakor praviš. Ne upam, ker nočem.”

“In zakaj nočeš?”

“Na to ti pa ni treba odgovoriti. Ti si krščansko dekle in dobro veš, kaj je prav in kaj ni prav.”

“Nekoč sem vedela. Zdaj, zadnje dni pa se je vse zamešalo. Zdaj veliko premišlujem in zdi se mi, da sem se v nekaj dneh za deset let postarala. Nekoč sem bila zadovoljna, da sem klepetala s tabo, zdaj si želim vsaj malo nežnosti.”

“Nekje sem bral sledeče, menda je to zapisal neki Boswel: Nihče ne more pomniti trenutka, v katerem je nastalo prijateljstvo. Kakor kapljice vode zalivajo ladjo druga za drugo, dokler ne pride zadnja in se razlije čez rob, tako se vrstijo ljubeznivosti, ti jim praviš nežnosti, dokler ob eni srce ne prekipi.”

“Pa naj prekipi!”

“Velika si, Jasna, dozorela, po srcu si kakor otrok, ki sega po nožu in se nič ne briga, da je oster in ga lahko rani.”

“Kakšen nedolžen poljub vendar ni nevarno orožje.”

“To največkrat ni od človeka odvisno, ampak od mnogih drugih okoliščin. Poljub je povečini en konec zažigalne vrvice.”

“Kaj pa je na drugem koncu?”

“Na drugem koncu pa je lahko nedolžen bengalični ogenj ali pa uničevalna bomba. Zato, Jasna, ne prehitevaj časa. Čakaj, da pride na tvojo življenjsko pot fant, ki ti ga je Bog določil. Zaljubila se boš in zanj hrani svoje poljube.”

“Nočem na svojo pot nobenega fanta. Hočem le tvojo bližino. In rada bi, da bi bila ta bližina nekoliko tesnejša, to je vse. Misliš, da so moje želje prevelike? Nisem najskromnejša med skromnimi?”

“Jasna, nimaš prav. Smer, ki jo ti hočeš, je slepa smer. Ne vodi nikamor. Moraš si izbrati drugo. Toliko je fantov, ki imajo kot ljudje večje vrline od mene. V to smer mora peljati tvoja pot.”

/Nadaljevanje sledi/

Slap Savica

SKRITA ŽELJA

Splezal bom
vrh najvišjega drevesa.
Na brezkončni vrvi –
sidro upa
vrgel bom v nebesa.

Saj ne bo zaman –
Dasi ne bom slaven,
da ponižen le, brez hrupa,
še nocoj
varno pridem
v Tvoj pristan.

I. BURNIK

Sr. RAFAEL

*Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147*

*Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N. S. W., 2160
Telefon: (02) 682 5478*

RASTEMO V ENO DRUŽINO — je že nekaj let naša misel ob praznovanju zavetnika cerkve v Merrylandsu nadangela Rafaela. Zdi se mi to kar pravšnja misel. Tako je bilo tudi letos. Z dvodnevno duhovno obnovo smo se pripravili na ta dan. V petek zvečer, 26. septembra, je vodil bogoslužje in pridigal p. Janez iz Adelaide. Ob začetku svete daritve je Dane Brkovec v imenu naše skupnosti pozdravil p. Janeza, ki ga poznamo, "saj ste bili nekaj časa med nami v Sydneyu". "Pater Bazilij," je nadaljeval Dane, "Vas pa tudi poznamo, saj nas vsak mesec obiščete po Vašem in našem mesečniku 'Misli'. — Dobrodošla med nami!"

Petek je bil zaznamovan s temo MIR. Lepo bogoslužje, prijeten nagovor p. Janeza in 45-minutna meditacija v besedi, pesmi in sliki (diapozitivi), ki smo jo pripravili z našimi mladimi, je sprožila ob koncu spontan aplavz.

V soboto je vodil bogoslužje p. Bazilij iz Melbourne. Razmišljanje tega dne je bilo namenjeno DRUŽINI, tej osnovni celici človeške družbe. V kramljajočem tonu je p. Bazilij nanizal veliko koristnih misli za vsakogar. Po sveti maši smo izpostavili Najsvetejše in trglasno zapeli litanije Matere božje ter izročili vse naše družine v roke Matere.

Deževna nedelja (28. sept.) ni mogla zaoblačiti vselega razpoloženja ljudi, ki so se zbrali pri Sv. Rafaelu. Naša cerkev je bila en sam "pušljec" — razcvetena z več stotinami cvetov: 300 rdečih nageljnov, 280 belih, 40 rdečih vrtnic, 20 gladiol, zelenje, venci, mnoge čudovite orhideje . . . V prvih vrstah dvajset parov zakoncev, ki v tem letu praznujejo pomembne jubileje in so se pridružili temu skupnemu praznovanju. Polna cerkev v želji po rasti v eno družino božjih otrok. Mogočni akordi, ki jih je ob vstopu izvajljala iz orgel

Mirjam Stariha. Pesem mešanega zbora, zbor ministrantov, sodelavcev oltarja, duhovnikov patrov Cirila, Valerijana, Janeza in Bazilija, ter g. dr. Mikula v bratstvu škofa nove škofije Parramatta g. dr. Beda Heatherja. Vonj kadila, ppzdrav nadpastirja: Mir z vami! — v slovenščini, njegova podelitev blagoslova prav tako v slovenščini, tople in jasne misli nagovora, obnove zakonske zvestobe slavljencev . . . Za kaj vse so prikrajšani tisti zavedni sydneyški Slovenci in Slovenke, ki prijemljejo le za trnke veselja in plesa, polke in valčka, ali pa samo dela, kluba in doma! Oh, saj ne vedo . . . — Človek pa je tudi bitje duha, zato še kako potrebuje take dneve rasti.

Hvala p. Baziliju in p. Janezu za čas, ki sta ga delila z nami. Hvala tudi vsem, ki ste vložili mero truda, da je bilo naše praznovanje v cerkvi in potem v dvorani zares veličastno! Trenutki takega časa so zaloga milosti, osvežitev življenja.

K ANGELSKI MIZI PRVIKRAT GREM — tako so na praznik Povišanja sv. Križa letos mogli reči: **Julie Brcar, Lidia Brleković, Suzi Matuš, Tanja Smrdel, David Gerič, Robert Fišer in Aleks Slatinšek.** Tudi ta dan je bil lep. Krasilo ga je sodelovanje prvoobhajancev in njihovih staršev. Prav ganljivo je bilo, ko je oče prvoobhajanca po obhajilu molil: "Gospod Jezus Kristus, Prijatelj naših otrok in nas vseh, ne dopusti, da bi bilo to sveto obhajilo le bežno srečanje, kot je toliko naših bežnih srečanj v življenju. Shrani svoje darove v skrite globine naših src. Ne pusti nas same! Tvoja dobrotna roka naj počiva na nas vseh. Naj nam bo znamenje tvoje skrbi in ljubezni v nas."

Naši skrbni organistinji in katehistinji, gospe Milki Stanič, smo dolžni pristrčno zahvalo za njeno delo. Bog lonaj!

ISTO NEDELJO, 14. septembra, je bila v sydneyški stolnici nadškofova služba božja za novonaseljence. V zboru somaševalcev je bil tudi p. Valerijan. Naši dekleti Carmen in Michelle Kalc pa sta v narodni noši sodelovali pri darovanjski procesiji. Lepota naše narodne noše je navzoče spet prevzela in tako je tudi časopis "The Catholic Weekly" 17. septembra na strani 18 objavil veliko sliko z našima dekletoma.

ZAČEL SE JE OKTOBER, mesec, ki ga naša Cerkev še bolj namenja Materi božji po molitvi rožnega venca. Tudi pri nas ga skupaj molimo ob petkih ob 6.45 zvečer pred Najsvetejšim, ob sobotah po sveti maši ter ob nedeljah ob 9.10 dopoldne — dvajset minut pred začetkom sv. maše. Mnogi pridejo ob nedeljah v Merrylands že kmalu po deveti uri. Sedaj je prilika, da namesto živahnega in zanimivega pogovora zunaj cerkve izberejo prav tako živahen in potreben pogovor z Bogom v molitvi rožnega venca.

V nedeljo 5. oktobra smo poromali v Earlwood. V sončnem popoldnevu smo ob lurški votlini darovali najsvetejšo daritev ter nato ob pesmi razmišljali vesele skrivnosti rožnega venca.

PATER VALERIJAN je v sredo 1. oktobra srečno odpotoval v domovino, kjer so ga sprejeli sobratje frančiškani, njegovi sorodniki, gotovo pa je največ veselja prinesel svoji mami, ki bo v novembru obhajala devetdeseti rojstni dan.

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. PRIHAJA, da potrdi svoje brate in sestre v veri. Bližajo se veliki dnevi njegovega obiska, katerega namen je: širiti evangelijsko sporočilo, pospešiti delo za edinoost ter dati novega zagona in moči Cerkvi v Avstraliji. Obiskal bo vsa avstralska glavna mesta in tudi Alice Springs, kjer bo veliko srečanje z aborigeni naše celine. V vsakem mestu je poudarek na skupnem obhajanju evharistije, kjer se bodo zbrale množice vernih. Poleg tega ima vsako mesto še različna srečanja s papežem. V Sydney bo prišel iz Brisbana v torek 25. novembra pozno popoldne. Zvečer ob sedmih bo že imel veliko srečanje z mladino na Sydney Cricket Ground. V sredo 26. novembra se bo papež že ob osmih zjutraj srečal s predstavniki judovske skupnosti, nato bo obiskal tovarno Transfield v Seven Hillsu, kjer bo nagovoril delavce in delodajalce. Potem bo obiskal "University of Sydney", najstarejše vseučilišče v Avstraliji, in tam govoril profesorjem ter študentom in zboru akademikov. V sydneyški Operi se bo srečal z redovniki in redovnicami, v sydneyški stolnici pa bo imel srečanje z vsemi avstralskimi škofi. Okrog petih popoldne pa bo že na Randwick Racecourse, kjer bi rad srečal čim več ljudi: ob 6.15 zvečer bo tam daroval sveto mašo in govoril.

Papežev obisk bo gotovo velik dogodek v mladi zgodovini Avstralije in posebna milost za nas verne. Zato vas spodbujam, da se udeležite papeževe svete maše: rojaki v Canberri v poned. 24. novembra, v Brisbanu v torek 25. novembra, v Sydneyu 26. novembra, v Hobartu v četrtek 27. novembra, v Melbournu v petek 28. novembra, v Darwinu 29. novembra, v Adelaidei na nedeljo 30. novembra dopoldne in v Perthu isti dan popoldne. Povabite s seboj tudi tiste rojake, ki niso preveč aktivni verniki, pa tleči stenj v njih še ni ugasnil. Prilika je, da njihova svetilka vere že spet močnejše zagori.

Zaradi varnosti so organizatorji obiska pripravili posebne vstopnice (brezplačne seveda!), ki so potrebne za vstop in udeležbo pri srečanjih. Naročil sem vstopnice za papežovo mašo v Randwicku in za srečanje z mladino ter srečanje v tovarni v Seven Hillsu. — Kako bomo v Sydneyu potovali v Randwick, boste rojaki Sydneya, Wollongonga in Newcastla slišali v

oddajah radia 2EA. Glede vstopnic pa se obrnite na nas ali pa na župnijo, v katero ste vključeni. Zagotovljeno pa nam je, da bodo vstopnice na razpolago tudi pri vходу na dirkališče Randwick, a na to zadnjo priliko se ni preveč zanašati.

SVETE MAŠE: Naša cerkev v FIG TREE (Wollongong) je posvečena vsem svetnikom, zato bo tam sveta maša v soboto 1. novembra, na praznik vseh svetnikov, ob štirih popoldne. V nedeljo 2. novembra pa bo slovesnost žegnanja ob dveh popoldne. Sledil bo spored, ki ga pripravlja mladinski zbor "Zlati glas", klub "Planica" pa bo vse izvrstno pogostil, kot vedno. Svete maše v Fig Tree so še 9. in 23. novembra ob petih popoldne.

SYDNEY: Na praznik vseh svetnikov, 1. novembra, bo praznična maša v Merrylandsu ob sedmi uri zvečer. V nedeljo 2. novembra bo sveta maša ob osmih zjutraj, ob desetih dopoldne pa na slovenskem delu pokopališča Rookwood.

CANBERRA ima slovensko službo božjo v nedeljo 19. oktobra in 16. novembra, obakrat ob šestih zvečer.

V **NEWCASTLU** bo sveta maša v nedeljo 30. novembra — na prvo adventno nedeljo — ob šestih zvečer v Hamiltonu. Po maši bo čajanka v dvorani, kot običajno.

ŽE NEKAJ ČASA je minilo od našega Walkathona 86, pa naj zdaj objavimo vsoto, ki jo je prispeval v naš gradbeni sklad: 2.171,69 dolarjev. Hvala vsem, ki so pešali in sponzorirali!

POROKE — Charles Francis O'Keefe, Tongara, NSW, sin Alana in Maureen r. Walsh, in Mary Mlinarič, Dapto, NSW, hčerka Antona in Gizele r. Kolenko. Priči sta bila Robert O'Keefe in Susan Mlinarič. — Fig Tree, NSW, dne 21. septembra 1986.

Victor Joseph Laznik, Wentworth Falls, NSW, sin Antona in Marije r. Skarabot, in **Diana Dekleva**, Fairfield, NSW, hčerka Jožefa in Cilke r. Hrvatin. Priči sta bila Eddy in Lucia Dekleva. — Merrylands, NSW, dne 20. septembra 1986.

Steven Palumbo, Edensor Park, NSW, sin Štefana in Marije r. Urso, in **Helena Ivanka Zdravec**, Granville, NSW, hčerka Štefana in Helene r. Kojek. Priči sta bila Frank Urso in Tanja Resnik. — Merrylands, NSW, dne 11. septembra 1986, med sveto mašo.

KRST — Leon Anthony Grlj, Croydon Park, NSW. Oče Leo in mati Nives r. Muha. Botrovala sta Janez Boštjančič in Jennie Muha. — Merrylands, NSW, dne 20. septembra 1986.

P. CIRIL

O naši LIKOVNI RAZSTAVI
berite oglas na strani 276 te številke

Ko smo vsi slovenski duhovniki v Avstraliji s škofom Heatherjem pri Sv. Rafaelu praznovali cerkvenega patrona . . .

ODPRTO PISMO

90 - LETNI MAMICI V LJUBLJANO.

DRAGA NAŠA MAMI!

Ob Vašem prazniku — devetdesetem rojstnem dnevu, se Vas spominjamo tudi Slovenci v daljni Avstraliji.

Radi bi se Vam iz srca zahvalili za Vašega dobrega sina; sina, ki ste ga darovali Cerkvi. Med nami je v januarju — vesel, srečen, pa tudi čil in zdrav — praznoval svojo šestdesetletnico. Kakor otroci smo se zbrali okrog njega ter z njim preživeli vesel in prazničen dan.

Žal je Šiška v Ljubljani predaleč, da bi Vas obiskali s cvetjem in Vam osebno stisnili roko. Zato Vam pišemo. Bog Vas živi, draga Jenkova mama, in da bi korajžno dočakali tudi stoletni rojstni dan! Le veselo praznujte v krogu svojih najdražjih, svojih otrok in vnučkov!

In ker vemo, da so Vam roke često sklenjene v molitvi, Vas tudi mi, ki smo na drugem koncu sveta, prosimo, da se nas spomnite s prošnjami, v Vaših molitvah.

Draga gospa Jenko, spoštovana naša mamica, hvala Vam za Vašega sina, ki ga kličemo NAŠ pater V a l e r i j a n, NAŠ OČE, mnogim kakor brat, vsem pa iskren prijatelj. Radi ga imamo!

Prosimo nebeškega Očeta, da nam še dolgo ohrani Vas in njega. In ko bo z jeklenim ptičem prvega oktobra poletel v Vaš objem, mu želimo srečno pot tja, k Vam, in tudi srečno pot nazaj med nas še pred Božičem. Saj bi ta najlepši praznik v letu ne bil za nas tako lep, če tudi Vaš sin ne bi bil prisoten.

*Ljubeče pozdrave iz Avstralije Vam pošiljajo
Slovenci iz verskega središča sv. Rafaela v Merrylandsu!*

Zanje

V Sydneyu, 24. septembra 1986.

D. P. Storžek

Vsaki prvi petek v mesecu je pred večerno mašo izpostavljeno Najsvetejše. V polurnem češčenju skupaj molimo rožni venec in litanije Srca Jezusovega, ob pol osmih pa je blagoslov z Najsvetejšim. Jezus nas vabi: "Vsi, ki ste utrujeni in obteženi, pridite k meni!" V Njem bomo našli resnični mir in tolažbo.

Na prvo soboto v mesecu pa so po večerni maši litanije Matere božje, molitev za duhovniške in redovniške poklice, posvetitev brezmadežnemu Srcu Marijinemu in na koncu blagoslov z Najsvetejšim. Svet čuti pomanjkanje duhovnikov. Če bomo radi molili, nas bo Bog uslišal in poslal novih delavcev in glasnikov evangelija med vse narode.

V naši cerkvi svete Družine je v mesecu novembru vsaki petek in soboto zvečer ob sedmih rožni venec in nato sveta maša za vse pokojne.

Vsakdo ima že koga izmed svojcev med pokojnimi. Morda potrebuje tudi naših molitev. Samo z molitvijo mu lahko pomagamo.

V prvih dnevih novembra bodo molitve na naših grobovih po razporedu, ki je objavljen v cerkveni veži. Kdor želi blagoslov groba pokojnega svojca ali prijatelja, naj se osebno prijavi in se bomo dogovorili za dan in čas.

Tudi obisk papeža Janeza Pavla II. se hitro bliža. Med nami v Adelaidi bo na nedeljo 30. novembra. Kot ste v "Mislih" že brali, je ravno Adelaida določena za papeževo mašo priseljencev, ki bo na omenjeni datum ob 9.30 v Victoria Parku. Naša adelaidska skupnost bo zastopala vse Slovence širom Avstralije, ki bodo ta dan v duhu z nami. Mi pa se le zberimo v polnem številu k tej edinstveni slovesnosti. Vsi, ki se želite udeležiti kot slovenska skupnost te svete maše na prostem, lahko dobite brezplačne vstopnice na slovenskem Misijonu svete Družine med tednom, ali pa ob nedeljah po sveti maši. Posebej so vabljeni vse narodne noše, kar jih naša skupnost premore.

Na zadnjo nedeljo oktobra (26.okt.) bomo imeli po maši B.B.Q. Prijatelji slovenskega misijona vabljeni!

Poroka. — Dne 20. septembra sta v naši cerkvi svete Družine sklenila zakonsko zvezo ženin Jan Donald McLachlan, škotskega rodu, nevesta Anna Maria Barbiš pa hčerka znane naše cerkvene pevke Ane Barbiš - Likar. Novoporočencema želimo na poti v skupno življenje obilo božjega blagoslova!

Naša skupnost Svete Družine je dobila dva izredna delivca svetega obhajila. Adelaidski nadškof Leonard Faulkner je izmed štirih kandidatov izbral dva: prvi je Anton Jesenko, znani dobrotnik našega misijona, katerega delo so vsi številni železni kovani izdelki v cerkvi. Drugi pa je Tomaž Valenčič, ki vedno rad po-

SVETA DRUŽINA

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave., W. Hindmarsh, S.A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S.A., 5007)
Telefon: (08) 46 9674

maga in četudi je po rodu Poljak, lepo govori in bere slovensko. Njegova nadarjenost za glasbo nam daje upanje, da bo lahko nadomestoval našega zaslužnega organista, če bo kdaj potrebno.

Obema imenovanima čestitke slovenske skupnosti!

Slovenska radijska oddaja v priredbi našega verskega središča je vsako drugo in četrto sredo v mesecu, zvečer ob 7.30 na valovih etnične radijske postaje 5 EBI FM. Adelaidski Slovenci, oddaja je za vas — poslušajte jo!

Na drugo nedeljo v mesecu septembru je naša skupnost praznovala dan očetov. Med mašo je prepeval mladinski zbor pod vodstvom g. Jožeta Šterbenca. Po maši je tajnica našega misijona ga. Angela Dodič spregovorila našim očetom. Ob tej priložnosti smo se posebej spomnili g. dr. Stanislava Franka za njegovo 80-letnico. Gospa Dodičeva se mu je v imenu nas vseh zahvalila za vse, kar je v teku let dobrega storil za naš misijon in vse naše rojake v Adelaidi in njeni okolici. Njegova vrata so res vedno odprta in vsakemu je rad nesebično pomagal. V vseh ozirih je našemu misijonu veliko pomagal ter rad priskočil na pomoč moralno ali materialno. Izredno veliko pa je njegovo delo za ohranitev slovenskega jezika med našo mladi, saj sta s pokojnim p. Filipom pričela slovensko šolo. Še danes — kljub visokim letom — vsako soboto poučuje otroke naših družin materinski jezik.

Za vse iskrena zahvala in Bog Vas živi, dr. Frank! Na mnogaja leta!

Prijetno razpoloženje "dneva očetov" se je nadaljevalo v lopi za cerkvijo, kjer so gospodinje pripravile našim očetom domačo zakusko. Vsem hvala za sodelovanje!

P. JANEZ

POROČILO ameriške ustanove — Alan Guttmacher Institute — nam nudi grozljivo številko, da je po vsem svetu letno splavljenih od 40 do 60 milijonov nerojenih otrok. Okrog 10 do 25 milijonov teh splavov je v deželah, kjer je splav nedovoljen, ali pa le izjema v primerih reševanja življenja matere. Samo Združene države Amerike so imele v letu 1983 kar 1,5 milijona splavov — 27,4 splavov na 100.000 ženskih oseb v starosti od 15 do 44 let, dočim je svetovno merilo 37 do 55 splavov na isto število žensk v istem starostnem obdobju.

Visoke številke morajo zaprepestiti vsakega, ki ima še kaj vesti. Žal je vest mnogim otopela: pokvarilo jo je javno mnenje, ki ga vsrkavajo iz dnevnih časopisov, revij ter radijskih in TV- sporedov.

Prav te dni je veliko govora pri nas, zakaj viktorijska legislacija prepoveduje razne zdravniške poskuse na človeških zarodkih. Pol ure sem poslušal radijsko razpravo o tem, pa se ni niti eden oglasil v prid tem nerojenim bitjem, ki pa so vendar že oseba, človek,

dasi še nerazvit in potreben materinega varstva ter njene ljubezni. Obenem pa je toliko govorjenja, kakšna krivica se po laboratorijih godi živalim, ki jih uporabljajo za razne poskuse v prid človeštvu. Le kje je zdrava logika, kje je zavest vrednosti človekovega življenja, ki vedno bolj izgublja na svoji vrednosti tudi po rojstvu, saj je zločinov vedno več in več . . .

PRAV TE DNI je bilo tudi v avstralskih dnevnikih poročilih, da sta znana zakonca, Sir John (bil je vrsto let governor Rezervne banke) in njegova žena Lady Mary Phillips v dogovoru napravila samomor. Oba v starosti 75 let in 51 let poročena, sta svojim že odraslim otrokom kak teden prej zaupala svoj namen. V pismu na zdravnika sta izjavila, da "nočeta dočakati starost propada telesa in duha", zato raje zaključita svojo skupno življenjsko pot, dokler sta še količkaj zdrava in prisebna.

Malo je v tej izjavi in dejanju samem vere v posmrtnost in odgovornosti Stvarniku, ki nam je dal življenje. Veliko pravico si lastimo, ko jemljemo odločitve o življenju in smrti v svoje človeške roke. Bojazen je, da bo njun zgled odprl vrata javnemu mnenju in dal novega zagona vsem tistim, ki se potegujejo za uzakonjenje evtanazije. Res čudna družba modernih poganov postaja naša Avstralija . . .

WWF je kratica za **WILDLIFE WORLD FOND**, te svetovne ustanove za varstvo narave. Letos si je za praznovanje svoje 25-letnice ustanovitve izbrala Frančiškovo mesto Assisi. To ni ravno naključje, saj je sveti Frančišek znan po svoji izjemni povezanosti z božjim stvarstvom. Tako je postal priljubljeni svetnik tudi zavetnik vseh današnjih naravovarstvenikov.

WWF je laično gibanje, ki združuje 23 držav po vsem svetu in ima skupno nad milijon članov vseh narodnosti, veroizpovedi in svetovnih nazorov. Zanimivo pa je dejstvo, da ni v ustanovi niti ene vzhodnoevropske države ali socialistične države tretjega sveta. Sedanji predsednik te mednarodne organizacije je princ Filip, soproj angleške kraljice. Na letošnjem dvodnevnem srečanju je med drugim poudaril: "Obvarovanje narave in njenih procesov je življenjskega pomena za ljudi vseh verstev in prepričanj. Prej ali slej bo morala prevladati planetarna oziroma globalna zavest. Vsi smo odvisni drug od drugega in od narave, ki ne pozna ne nacionalnih, ne verskih in ne ideoloških meja."

SLOVENSKA ŽUPNIJA v New Yorku je praznovala sredi septembra svojo 70-letnico. Ob tej priliki je vodil bogoslužje newyorški pomožni škof Joseph O'Keefe. Blagoslovil je tudi veliko spominsko "Baragovo okno" na pročelju cerkve, ki predstavlja misijonarja Velikih jezer kot škofa z dvema Indijancema.

SLOVENSKO DRUŠTVO SYDNEY

45 Ferrers Rd., Horsley Park,
N. S. W., 2164

Tel.: 620 1265

NAŠ SLOVENSKI

HRIBČEK VABI . . .

. . . člane društva ter vse rojake in njihove prijatelje vsako soboto in nedeljo. Postreženi boste z raznimi pijačami in okusno hrano.

Klub našega slovenskega društva je odprt: vsako soboto od dveh pop. do polnoči ter vsako nedeljo od poldne do osmih zvečer. Vsako drugo soboto prirejamo ples do polnoči ob zvokih dobre domače glasbe.

Poleg tega imamo ob sobotah, nedeljah ter ob sredah zvečer tudi kulturne in športne dejavnosti, na katere so vabljeni vsi rojaki.

Za informacije kličite:

Štefan Šernek, tel. 528 3423

Umetnik je rojak Miro Zupančič, slikar, grafik in kipar, doma iz Rinskih Toplic.

Ob praznovanju newyorških rojakov sem se zamislil. Malo jih je ostalo in ostareli so, dotoka ni več, razdalje vlemesta pa veliki večini niso naklonjene nedeljskemu mašnemu obisku. Že pred desetletjem naj bi fara izgubila slovenskega dušnega pastirja in prenehala živeti. Pa so župljani zbrali vse svoje sile in dosegli ohranitev ter poživitev svojega farnega občestva. In zdaj kar korajžno gledajo v bodočnost. Prav nič ne dvomim, da bodo dočakali še kakšen jubilej.

Njih zgled mi je v tolažbo ob naših avstralskih razmerah. Naša verska središča so neprimerno močnejša in imajo tudi še precej krstov ter porok, ne le pogrebe. Četudi nam nekateri prerokujejo (ali pa morda celo želijo) skorajšnji konec, sem prepričan, da je ta še daleč v bodočnosti in bo slovenski duhovnik na naši celini še dolgo potreben.

Newyorškim rojakom pa čestitke k lepemu jubileju! Želimo jim vztrajnosti tudi v bodoče!

SRAMOTNO dejstvo naše moderne dobe ni le trgovina z odraslimi dekleti, ampak vedno bolj in bolj prihaja na dan, da so postali žrtev "seksurizma" celo nedorasli otroci. Po poročilu Združenih narodov trgovanje otrok obeh spolov, največ od desetega do štirinajstega leta, presega vse dosedanje meje. V dveh velikih azijskih mestih, Bangkoku in Hongkongu, prodajajo trgovcem prostitucije celo mlajše otroke. Te si

rote postanejo za vedno sužnji in sužnje človekove pohote. Francoska ustanova "SOS-Enfants" pa poroča, da je samo v Parizu najmanj pet tisoč dečkov in tri tisoč deklic pod osemnajstim letom starosti, ki so na voljo osebnim užitkom, ali pa izdelovanju pornografskih filmov. Ti filmi danes prinašajo milijonske dobičke; preplavljajo svetovni trg in širijo poplavo moralne pokvarjenosti dalje.

"KATOLIKENTAG" sredi septembra v zgodovinskem nemškem mestu Aachen, je imel letos tudi slovenski prispevek naših zdomcev iz Nemčije in drugih evropskih držav. V narodnih nošah so prisostvovali "maši narodov" in "praznovanju narodov" ter pripravili skupni nastop pevskih, plesnih in drugih slovenskih skupin. Med predavatelji pa je bil tudi ljubljanski nadškof dr. Šuštar.

SLOVENSKA PRISOTNOST v Argentini je vidna na razne načine. Smo že ob priliki omenili, da je ena cest poimenovana po slovenskem izseljenskem duhovniku Msgr. Hladniku. Tej se je zdaj pridružila tudi ulica v kraju Rio Gallegos, na jugu Argentine: CALLE HERMANA IVANA PEROVŠEK. Imenovana je po slovenski salezijanski sestri, ki je prišla v Argentino leta 1923 in tam umrla leta 1978. Zaradi izredne delavnosti med tamkajšnjimi ljudmi bo v imenu ulice ostal nanjo trajen spomin. To pa je v čast tudi naši narodni skupnosti, ne le pokojni sestri.

**DRAGI ROJAKI,
POTUJETE
V EVROPO?**

Na pragu domovine, sredi stare Gorice, ob drevoledu Corso Italia, Vas pričakujemo v **PALACE HOTELU**, najboljšem hotelu v mestu: 75 sob s kopalnico, telefonom, radijskim, sprejemnikom, barvnim TV, mini-barom, klimatizacijo. Najmodernejše udobje po zelo ugodnih cenah: samska soba 43 avstr. dol., dvoposteljna 56 avstr. dol. Gostom so na razpolago hale, konferenčna dvorana, parkirni prostor in hotelska restavracija.

V **PALACE HOTELU** bo poskrbljeno za Vaše čimprijetnejše počutje, dobrodošlico pa Vam bo osebno izrekel rojak **VINKO LEVSTIK**

34170 GORIZIA-GORICA,
Corso Italia 63 (ITALY)
Tel. (0481) 82166/Telex 461154 PAL GO I

**PALACE
Hotel**

**VAŠ HOTEL!
DOBRODOŠLI!**

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

Dragi otroci! Za mesec oktober, ko obhaja god sveti Frančišek, sem vam zopet pripravil SLIKANICO tega priljubljenega svetnika. Ali ga vi poznate?

Sveti Frančišek ni ljubil samo živali in naravo, ampak v prvi vrsti Boga, ki je vse to ustvaril. In ljubil je seveda vse ljudi, ki so božja podoba. Vsemu človeštvu je želel mir, zato se je vedno boril proti sovraštvu in je največje nasprotnike pripravil do tega, da so si podali roko. Zato se tudi danes zatekamo k njemu.

Otroci, zdaj pa barvice v roke! Do 8. novembra moram dobiti vaše pismo. Bomo videli, kdo bo prejel nagrado. — Striček.

ROŽNI VENEC

LEP JE VENČEK, KI MARIJI
SPLETE GA OTROŠKA ROKA,
A ŠE LEPSI ROŽNI VENEC
JE NEDOLŽNEGA OTROKA.

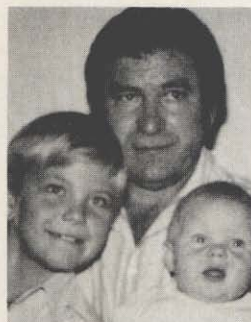
VSAK DAN MOLIM ROŽNI VENEC,
POLN GLOBOKIH JE SKRIVNOSTI,
POLN JE KRIŽA IN TRPLJENJA,
ZMAGOSLAVJA IN RADOSTI.

MOJ ATI.

Moj ati je nekaj posebnega, zato, ker me ima zelo rad. Ime mu je Jože in je star 46 let. Je šofer avtobusa.

Meni pa je ime Tomažek. Star sem devet let. Imam tudi tri leta staro sestrico Barbaro. Ko je bila Barbara stara tri mesece, je moja mamica zbolela. Bila je v bolnici pet tednov in ati je sam skrbel zame in za mojo malo sestrico. Začel jo je hraniti po steklenički s posebnim mlekom v prahu.

Moj ati je mene in mojo sestrico vsak dan peljal k mamici v bolnico na obisk. Bil sem zelo vesel, ko je mamica prišla spet domov. Poljubila nas je vse tri in rekla: "Hvala ati, da si tako skrbel za najine otroke!"

Mi smo zdaj zelo srečna družinica in, hvala Bogu, smo tudi zdravi. Naj Bog blagoslovi mojega atija in vse dobre atije širom sveta!

S pristrčnimi pozdravi tebi, "kotičkarjev" striček, od tvojega **Tomažka Petrič**, 9 let,
Greystanes, N. S. W.

Hvala za lepo pismo, ki si ga najbrž namenil za prejšnjo številko, saj smo v septembru praznovali očetovski dan. Žal je prišlo malo prepozno in je bil Kotiček že poln. Hvala tudi za sliko, na kateri si s svojim atijem in sestrico. Le naj še drugi "kotičkarji" vidijo, da je ati "nekaj posebnega", ko te ima tako zelo rad. Upam, da mu preveč ne nagajaš. — Striček.

PRAV JE, da tudi avstralski Slovenci vedo za POZIV, ki ga je Slovenski narodni odbor v mesecu juliju 1986 poslal emigrantskim organizacijam narodov Jugoslavije. Pobuda zanj pa je prišla s strani drugih narodnostnih skupin današnje Jugoslavije, ki čutijo, da so za poravnanje sporov in mirne razgovore o bodočnosti najbolj primerni Slovenci. POZIV se glasi:

Ob spominu na neštete žrtve komunističnega totalitarizma med našimi narodi poziva Slovenski narodni odbor vse narode Jugoslavije, da se tako doma kakor v emigraciji združijo v skupnem odporu do sedanjega režima in se prično pripravljati na prihodnost po njegovem zlomu.

Slovenski narodni odbor je mnenja, da je mogoče urediti prihodnost narodov Jugoslavije edinole s sprejetjem načela, da imajo vsi narodi Jugoslavije pravico do samoodločbe glede svoje državne in družbene ureditve.

Vsak izmed narodov Jugoslavije ima pravico do politične svobode in samostojnosti. V ta namen naj narodi na demokratičen način, s sklepom večine svojih svobodno izbranih predstavnikov ali z ljudskim glasovanjem izglasujejo ustanovitev svoje samostojne države, kakor tudi način morebitne mednarodne povezave.

Prav bi bilo, da bi se zastopniki posameznih narodov v emigraciji pogovorili in zedinili glede načel in postopka, po katerih bi bilo mogoče izvesti zgoraj navedene zamisli po zgledu "Demokratske alternative", sprejete v Stanstaetu v Angliji leta 1963.

Ves postopek demokratizacije naj bi se izvršil v naprej določenem in omejenem obdobju, pri čemer bi mogla služiti kot koristen vzorec "Slovenska formula", ki jo je leta 1960 predlagal dr. Miha Krek.

V omenjeni prehodni dobi naj se začasno ohrani sedanja razdelitev Jugoslavije na republike, na katere bo treba prenesti v čimvečji meri politične, gospodarske, administrativne in varnostne odgovornosti.

Potem, ko bodo narodi jasno izrazili svojo voljo, naj se na miren način izvrši prehod v novo državno in družbeno ureditev.

Za Slovenski narodni odbor: **Rudolf Smersu** l. r.,
Dr. Ludvik Puš l. r. tajnik predsednik
Dr. Peter Urbanc l. r., tajnik

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT
18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.
Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.
Full denture service and repairs.

KRIŽEM AVSTRALSKÉ SLOVENIJE

BALACLAVA (MITTAGONG), N. S. W. — Dragi p. urednik! V avgustovi in septembrski številki Misli sem čital o **Janezu Bratoš** in **Ivanu Bratoš**. Očitno pa sta to dve osebi, kajti za Ivana lahko povem, da sem to jaz, živ in zdrav. Da je še kdo oz. je bil pod takim imenom tu v Avstraliji — vsaj jaz ne vem za nobenega. Zato Vam s svoje strani ne morem razvozljati uganke. Pač morda le delno: da je namreč pokojni Milan moj brat in naj oba, Milan in Janez, v miru počivata. V ta namen prilagam dar za sveto mašo.

Lepe pozdrave Vam in prav tako N. N. v prejšnji številki! — **Ivan Bratoš**.

Hvala za sporočilo, ki je delno le rešil uganke. Iskane je šlo v Vašo smer, ker pomenita besedi Janez in Ivan pri Slovencih isto ime. Vsekakor Vam želim, da bi še dolgo živeli, za mašni dar pa Bog povrni! — Ur.

BELLEVUE HEIGHTS, S. A. — Spet je prišel čas v letu, ko se naša mladina zbere na mladinskem koncertu od vseh strani širne Avstralije. S pesmijo, plesom in glasbo pokaže kaj zna. Canberra je bila letos izbrana kot gostitelj tega dvanajstega srečanja. Tudi naš mladinski zbor "Anton Martin Slomšek" adelaidskega verskega središča svete Družine se je prijavil za nastop. Zadnjih pet ali šest let so naši pevčki kar korajžni — to ni bil prvi nastop ali prvo potovanje. Le z večjim veseljem so šli na pot. Prejšnje leto je bila gostitelj koncerta Adelaida: mladina se je spoznala med seboj.

Za potovanje v Canberro se je nabralo kar dosti ljudi. Šli smo dan prej, da smo imeli priliko tudi ogledati si Canberro ter njene zanimivosti. Imeli smo zelo dobrega voznika: bil je sam priseljenec iz Evrope, zato nas je razumel in je rad ustregel našim željam.

Prenočišče smo dobili skupaj v Canberra Lakes Carotel Motel-u. Prvi pogled ni bil ravno rožnat, pa

Priporočljivo je, da imate rojstne-krste, poročne liste in dokumente o šolanju ter svoji strokovni izobrazbi uradno prevedene v angleščino.

SAVO TORY J.P.

TRANSLATOR, MEMBER F.I.T.

25/14 Kidman St., COOGEE, N. S. W. 2034
Tel.: (02) 66 57781

je uradno priznan tolmač in prevajalec
s 40-letno prakso.

Poslužite se njegove usluge po zmerni ceni!

smo se kar udomačili, posebno še drugi dan, ko so prišli tudi Slovenci iz drugih krajev.

Koncert je bil res nekaj lepega. Tudi lepo združuje našo mladino iz cele Avstralije. Zahvala našim poštvalnim patrom, da to tradicijo držijo. Menim, da ni samo moja želja, da bi imeli še mnogo let s koncerti uspehe. Mladim pa želimo, da vztrajajo in da v teku let mlajši nadomestijo tiste, ki pre-rastejo mladinsko dobo.

V imenu adelaidske skupine se Slovenskemu društvu Canberra zahvaljujem za tako lep sprejem in domačo postrežbo. Ni nam bilo treba iskat, kjer se bomo hranili: canberrski rojaki so nam vse pripravili in nas postregli. Enako hvala, da je imela naša nastopajoča mladina brezplačno hrano na dan koncerta in tudi naslednji dan pred odhodom. Nepozabni nam bodo nasmejani obrazi canberrskih rojakov — zadnji pozdrav na pot proti domu. Zahvaljujemo se tudi družini, ki je gostila našega pevovodjo g. Šterbenca. Saj je verjetno čutila našo veliko skrb za njega: v Adelaidi ga potrebujemo in ga hočemo imeti še dolgo vrsto let.

Iskrene slovenske pozdrave vsem! — Družina Kreševič.

PASCOE VALE, VIC. — Kako hitro je leto okrog. Ponovno smo se srečali upokojenci v verskem središču v Kew na svoj dan in ob priliki Walkathona za

SYDNEYSKIM ROJAKOM

nudi

BOLOGNA SMALLGOODS

Telefon
728 1717

7 QUEST AVE.
CARRAMAR, 2163

sveže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne salamé in druge mesne izdelke.

Za razne priložnosti po naročilu
spečemo tudi celega prašička.

Hitra in brezplačna dostava.

Obrnite se na nas!

Priporoča se lastnik podjetja

J. & A. ŠKRABAN

Priporočam se Slovencem
vzhodnega dela velikega Melbournea
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavpice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757
ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOUK

bodoči Dom počitka, ki naj zraste ob cerkvi. Saj ne moremo razumeti, mi starejši še manj, kako je mogoče oblastem sploh nasprotovati našim prepotrebni načrtom. Prepričana sem, da bo končno zmaga naša vztrajnost.

Cerkvica sv. Cirila in Metoda je bila okinčana kot za žeganje. Lepe patrove besede upokojencem so bile kot balzam našim srcem. Kar pomlajeni smo po maši napolnili dvorano.

Na odru je zadonela lepa slovenska pesem veselih pevcev iz Geelonga pod vodstvom vztrajnega Lojzeta Furlana. Mladi so zaigrali na harmoniko, nekdo na orglice in kdor je želel, je lahko kaj povedal. Seveda me — kakor navadno — ni vzdržalo le med poslušalci...

Sledilo je dobro kosilo. Po kosilu pa mladi na hojo, ostali pa smo začeli prijeten popoldan: srečali in pogovorili smo se s prijatelji, poslušali lepo petje in tudi sami pomagali, imeli smo še srečolov... Zares prehitro je minil dan.

Prisrčna hvala verskemu središču, Društvu sv. Eme ter vsem ostalim, ki ste priskočili na pomoč, da je bil dan zares prijeten za vse! In hvala našim pevcem iz Geelonga z željo, da se drugo leta na ta dan spet srečamo v Kew. Bog vas živi vse! — Marcela Bole.

E. Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev se melbournskim Slovencem priporoča za prodajo novih in starih pisalnih, računskih in podobnih strojev vseh znamk. Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČŽŠ, ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

1 Yarra Court, N. DANDENONG, Vic. 3175

Telefon: 795 6937

HEIDELBERG CABINETS PTY. LTD.

FRANK ARNUŠ

Priporočamo se melbournskim rojake
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263
A.H.: 459 7275

CARINA, QLD. — V Mislih sem čital prošnjo gospe Drage Geltove o podatkih, kako smo zapuščali rodno domovino in preko begunskih taborišč prihajali v Avstralijo. Menim, da bo to zanimiva knjiga in vredna truda, ki si ga bo zadala pisateljica. Sam sem bil kar dve leti "taboriščnik", potem pa sem bil sprejet v takozvano "črno" službo: pomožna policija pri angleških oblasteh v Nemčiji. Po treh letih sem se pa javil za Avstralijo. Bilo je dobro in slabo, vsakdo se je moral kako znajti, spomini so pa vseeno lepi in bi bilo res škoda, da bi ne prišli v tisk. — **Janez Primožič.**

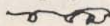

KDO BI VEDEL POVEDATI . . .

. . . kje je **PEPI LAPORNIK**, ki se že dolgo ni javil domačim. Njegov rojstni kraj je Vrh nad Laškim, kjer domači sprašujejo po njem in prosijo, da se jim oglasi.

Bi kdo vedel za **ALMO TURK** (če se je v Avstraliji poročila, ima seveda drug priimek), rojena pri Sv. Antonu, Pridvor pri Kopru. Njena starost bi bila okrog 55 – 60 let. Baje je svoj čas živela v Melbournu. Njen brat **Etko Turk** (Tomažiči, Pridvor pri Kopru) bi bil zelo vesel, če bi se mu oglasila.

Slehera vest o zgoraj imenovanih osebah bo uredništvo **MISLI** hvaležno sprejelo in posredovalo dalje.

REŠITEV križanke prejšnje številke:

Vodoravno: 1. krpe; 4. sobote; 9. od; 10. rak; 11. lizol; 14. Kropa; 16. Ivo; 17. emu (noj); 18. lok; 19. narod; 21. spi; 23. pas; 25. sraka; 29. mar; 31. tla;

Urarsko in zlatarsko podjetje

Alexander

WATCHMAKER and JEWELLER
190 Church Street (vagal Macquarie St.)
Parramatta, N. S. W.
Telefon 633 1384

vam nudi 10% popusta pri vsakem nakupu, 20% pa na
vsa popravila ur in zlatnine ter šest mesecev garancije.
Engraviranje imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND
MADE IN OUR OWN WORKROOM.

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte
o ugodnih pogojih. — Priporočata se

E. & C. ROBNIK

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Proprietor: Giovanni Verga
9 TRAWALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.
Telefon: 359 5509
doma: 478 5375 in 4657060

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako naše delo!

32. rov; 33. Irena; 35. preži; 37. ton; 38. on; 39. kli-
čem; 40. Kajn. — Navpično: 1. kalin; 2. Pozor! 3. E-
do; 5. Orkus; 6. bar; 7. okoli; 8. enak; 12. Iva; 13. led;
15. po; 20. osa; 22. pir; 23. preti; 24. stane; 25. Sap;
26. arena; 27. kož; 28. avion; 29. milk (mleko); 30. ar;
34. noč; 36. rok.

Rešitev so poslali: Lidija Čušin, Slavko Koprivnik,
Irma in Slavko Ipavec, Anica Buchgraber, Sestre v
Slomškovem domu, Vinko Jager, Jože Grilj, Sestri v
Baragovem domu, Francka Anžin in Marija Špilar,
Ivan Podlesnik, Jože Kosem, Ivanka Študent. Ena
rešitev pa žal nima imena, ker je bilo najbrž samo na
kuverti, ta pa je romala v koš. Opomin ugankarjem:
vselej na rob rešitve dodajte tudi svoje ime!

Tokrat je žreb spet izbral **JOŽETA KOSMA**.

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666
(vse ure)

Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje. Ali pa nas pokličite po telefonu in PRIDEMO NA VAŠ DOM, če je tako ugodnejše!

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

PARI, KI NAČRTUJETE POROČNO POTOVANJE, STOPITE V ZVEZO Z NAMI!
UREJAMO TUDI POTOVANJA PO AVSTRALIJI, V NOVO ZELANDIJO,
BALI, SINGAPUR, HONGKONG,
ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIŠKE, KANADO
TER SEVEDA KAMOR KOLI V EVROPO IN NA VSE STRANI SVETA.

Ne pozabite ime **ERIC IVAN GREGORICH!**
Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!

— — —
SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

Zelo ugodna ekonomska prilika za obisk lepe rodne domovine.
Obrnite se na nas za podrobnejša pojasnila!